

Z ciest – neciest
späť do posluchární

Vzniklo Kolégium KU

Na púti
do Santiaga de Compostela

Akademické misie na KU

TADEUSZ ZASEPA,
rektor KU

Katolicita vedy vyháňa strach

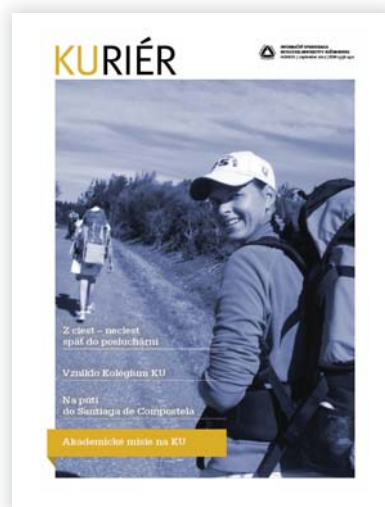
Začíname dvanásť rok života univerzity. Začíname ho na počiatku Roka viery vyhláseného pápežom Benediktom XVI. Naše univerzitné spoločenstvo sa doň zapojí misiami, ktoré budú viesť otcovia redemptoristi. Dúfam, že ich využijú všetci, ktorí tvoria našu akademickú obec. Pre nás, Slovákov, je tento rok výnimočný, pripravujeme sa v ňom totiž na slávenie 1 150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu. Chceme si pripomenúť, že nám priniesli kresťanskú vieru, ale aj kultúru, z ktorých doteraz čerpáme, a patria k našej identite. Svojím múdрым konaním nás spojili so Svätou stolicou a s dvoma pápežmi. Možno aj preto dnes s takou silou ducha spievame pieseň „V sedmobrežnom kruhu Ríma“, v ktorej prosíme: „Živ, Bože, Otca Svätého, námestníka Kristovho“.

Zároveň si uvedomujeme, že žijeme v dobe čoraz väčšieho množstva rôznorodých teórií, názorov, kontroverzií a argumentov v etickej oblasti, čo prispieva k dezorientácii a etickému skepticizmu. Medzi zriedkavé názory patrí mienka, že o základných etických otázkach možno rozhodovať prostredníctvom rozumovej diskusie. Naproti tomu mnoho stúpencom má názor, že definitívne vyriešenie etických problémov vôbec nie je možné. Možno je iba zastávať jednu z rovnocenných opcí – arbitrárnú voľbu s odvolaním sa na city namiesto na racionálne argumenty. Pri rozhodovaní o etických otázkach sa niektorí naši súčasníci snažia dosiahnuť konsenzus, ktorý spočíva v čiastočnom splnení požiadaviek jednotlivých strán sporu. Preto sa zdá byť v súčasnosti omnoho potrebnéjšie ako v minulosti poznať jednotlivé etické koncepcie a stanoviská. Keďže chýbajú všeobecne akceptované morálne autority, také ako bol Ján Pavol II., bežný človek je priam nútený samostatne rozhodovať o zásadných etických problémoch. Sú to bioetické problémy (potrat, eutanázia, klonovanie, genetické manipulácie, oplodnenie in vitro, transplantácie orgánov, trest smrti a pri širšom chápaní bioetiky aj lekárska etika a ekoetika), ďalej – problémy sexuálnej etiky (homosexualita, pedofília, prostitúcia, pornografia) a nakoniec problémy spoločenského života (etika politiky, biznisu, reklamy, etické aspekty korupcie, narkománie, slobody slova). Iba kresťanská etika uvádza najvýznamnejšie argumenty, ktoré vystupujú proti smerovaniu, akým sa, ako sa zdá, vo všeobecnosti ubera rozvoj morálnej citlivosti spoločnosti. Väčšina zo spomenutých otázok je, alebo donedávna bola, predmetom živej diskusie v médiách. Treba však zdôrazniť, že záujem médií a verejnej mienky nemôže byť meradlom dôležitosti etických problémov, a to aj preto, lebo médiá nie sú neutrálne v etickej oblasti. Uskutočňujú totiž vlastné ciele, majú

vlastný záujem, s ktorým je otvorená diskusia na určité témy niekedy v rozpore. Preto napr. dilemy týkajúce sa etiky reklamy alebo etiky biznisu sa nikdy nestanú predmetom podrobnej/rozsiahlej verejnej diskusie a pravdepodobne vždy zostanú doménou odborných debát medzi expertmi.

Aj kvôli tomu spoločnosť každého národa potrebuje činnosť a reflexiu katolíckej univerzity. Slovo „katolícky“ nie je populárne v médiách ani medzi politikmi či biznismenmi. Preto si treba pripomenúť, čo znamená katolícka univerzita. Slovo „katolícky“ znamená všeobecný. Všeobecnosť je protikladom jednostrannosti a obmedzenosti. Všeobecnosť – katolicita sa prejavuje v najrozličnejších oblastiach. Predovšetkým sa prejavuje v našom náboženstve. Táto stránka katolicity je základným kameňom opravdivo ľudského života, ktorý na jednej strane oceňuje všetky skutočné hodnoty toho, čo je časné, a na druhej strane sa otvára pre nekonečné, večné horizonty pravdy, dobra a šťastia. Nič, čo je pravdou, čo je dobrom, čo je hodnotou, sa nenachádza mimo katolíckeho, všeobecného náboženstva. Iba uznanie Absolútna, Plnosti bytia umožňuje uznať všetky prejavy bytia a prostredníctvom toho aj každú pravdu a každé dobro, umožňuje vyhnúť sa sektárstvu, plynúcemu z voľby – „herézy“ – iba istých právd, iba určitého dobra, pričom sa zároveň šliape a apriórne odmieta iná pravda a iné dobro.

Katolicita náboženstva, najvyššieho prejavu ľudského života, môže určite vytvárať podmienky pre upevňovanie všetkých iných hodnôt a predovšetkým vedy a umenia. Žiadny skutočný prejav vedy alebo umenia sa de iure nenachádza za katolíckym, všeobecným spoločenstvom. Ak je univerzita katolícka, tak jej vedeckí pracovníci môžu skúmať a objasňovať všetky prejavy reality. Z dôvodu náboženstva sa vedcovi – výskumníkovi nevnučujú žiadne svojvoľné pravidlá. On sám – patrične vzdelaný a vedecky skúsený, zodpovedný vo svojom myslení – sa pri svojom výskume riadi objektívnymi zákonmi skúmaného súcna. Objektívne zákony tak reality ako celku, ako aj jej najmenšieho prejavu sú vždy v súlade s Tým, ktorý je Prvým prameňom, Definitívnym cieľom a Najvyšším vzorom toho všetkého, čo môže veda skúmať. Katolicita vedy – už vo svojom samotnom východisku – vyháňa strach a nedôveru, ktoré vznikajú pri každom z jednostranných vedeckých postojev. Uznávanie objektívnych zákonov skutočnosti a intelektuálne zrely výskumník – to sú základné elementy katolíckej univerzity. To je ideál, ktorý sme už vo veľkej miere dosiahli, a na ktorého rozvoji a zdokonaľovaní ďalej pracujeme.

KURIÉR
Informačný spravodajca
Katolíckej univerzity v Ružomberku

Vydavateľ
Katolícka univerzita v Ružomberku
Námestie A. Hlinku 60, 034 01 Ružomberok
tel. (fax): 044/ 430 46 93 (94)
e-mail: kurier@ku.sk, www.ku.sk

Šéfredaktor
Vladimír Buzna, PhD.

Redakčná rada
prof. Tadeusz Zasepa
prof. Peter Olekšák
prof. Jana Moricová
doc. Róbert Lapko
Ing. Anna Jurčová

Jazyková korektúra
Mgr. Katarína Grenčíková

Grafická úprava a DTP
Ing. Martin Kuniak

Autorka redizajnu
Eva Okálová

Tlač
Vydavateľstvo M. Vaška, Prešov

Foto
Martin Buzna
Mgr. Anton Kulan
Archív KU/foto.ku.sk

Foto na obálke
Archív UPaC

ISSN 1338-2411 EV 4121/10
Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo na krátenie príspevkov.
Uverejnené príspevky nehonorujeme.
Kuriér KU je k dispozícii v elektronickej podobe na internetovej stránke www.ku.sk.

OBSAH

- 4 Čo sú to misie?
- 7 KU v rebríčkoch najlepších
- 8 Novinky o Univerzitnej knižnici KU
- 9 Prví bakalárikovia a magistríkovia
- 10 Kto sú redemptoristi?
- 13 Chudoba v centre pozornosti
- 14 Vzniklo kolégium KU
- 17 Pracovný pobyt L'Arche
- 18 Desiate narodeniny UPaC
- 20 Slovak in Ireland
- 21 „Erasmáci“ opäť medzi nami
- 22 Na púti do Santiaga
- 24 Prvý v maratóne

10

14

18

www.ku.sk

navštívte nás aj na internete

rozhovor

Foto: Internet

ČO SÚ TO MISIE?

Keď sa povie „misie“, zvyčajne si predstavíme misionára niekde v Afrike alebo medzi Indiánmi. Toto slovo sa nám spája s veľkým odriekaním jednotlivých kňazov – misionárov, ktorí opúšťajú rodnú krajinu a vydávajú sa do nehostinných krajov, medzi ľuďmi bez civilizácie, bez poznania a hlavne bez poznania Ježiša Krista. Dnes už to tak nemusí celkom byť. Po celom svete prebieha tzv. nová evanjelizácia, alebo reevanjelizácia. Čiže evanjelizovanie ľudí, ktorým už viera v Krista zvestovaná bola. Veľkú prácu v tomto smere robia aj redemptoristi – Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa. Konkrétne na Slovensku pracujú hlavne na poli tzv. ľudových misií. Rehoľníci chodia do našich, slovenských farností, v našej krajine prinášajú Krista tým, ktorí sú vlažní, tradiční a berú vieru ako samozrejmosť. No viera nie je samozrejmosť, ako nám potvrdil aj Milan Záleha, CSsR. Viera je vždy výnimočná, lebo vďaka nej si vytvárame vzťah s Bohom.

? Sú ľudové misie, ako ich poznáme a máme vryté v pamätiach, že príde misionár do farnosti a ohlasuje Krista, akoby o ňom v nej nikdy nepočuli? Alebo je to iný „druh“ misií?

Je, aj nie je. Presne o tejto skúsenosti zvyčajne začínam prvú kázeň na misiách. Raz som zašiel v rámci misií na obecný úrad, a keďže tam nebol starosta, rozprával som sa s jednou tamojšou úradníčkou. Ona sa ma pýtala, načo sú im misie, veď oni sú veriaci. Misie predsa potrebujú v Afrike alebo v Ázii. Pravda je však taká, že keď chceme hľadať pohanov, nemusíme cestovať na iné kontinenty. Aj v našich kresťanských rodinách ich nájdeme dosť. Toto pohanstvo treba rozbiť. Preto aj misie začíname od Evanjelia, kde Ježiš chodí po synagógach, po obciach a posielal svojich učeníkov, ale upozorňuje ich, aby nezachádzali k pohanom. Aby hľadali stratené ovce Izraela. Práve o tomto sú ľudové misie. Najskôr potrebujeme nájsť a priviesť k osobnému stretnutiu s Kristom ľudí, ktorí chodia do chrámu. Môžu to byť dobrí ľudia, pravidelne chodiaci tradične do chrámu. Ale, podľa mojej osobnej skúsenosti, neuverili v Krista. Neuverili v osobného živého Krista. Preto sa snažíme pomáhať ľuďom objavovať, že sú napriek všetkému Bohom milovaní.

? Čiže vy chodíte a, obrazne povedané, klopete na dvere, aby sa otvorili...

Presne tak. Viete, ja niekedy tak hovorím, že načo pôjdem medzi neveriacich a budem ich obracať na vieru, keď potom takéhoto novoobráteného človeka privediem do farnosti, kde ľudia nie sú obrátení. Veď stratí vieru. Preto najskôr je potrebné priviesť do živého vzťahu s Bohom ľudí, ktorí chodia do chrámu. Takto vytvoríme priestor, aby sme tam mohli priviesť tých, ktorí sú mimo, alebo na okraji Cirkvi. Takto ich môžeme priviesť do domu Otca.

? Dá sa byť kresťanom, chodiť pravidelne do chrámov, zúčastňovať sa obradov a byť pritom neveriacim?

Stretávam sa s tým pravidelne. Stretávam dobrých kresťanov, ktorí by za Cirkev dali aj poslednú košeľu, ale neveria, že aj pre nich je pripravené miesto v nebi. Mám skúsenosť, že v jednej farnosti kostolník dvadsať rokov slúžil v chráme. Pomáhal, komu mohol a kde sa dalo. Bol dennodenne blízko oltára. Ale tých 20 rokov nepristupoval k sviatostiam. Až to bolo neveriteľné. Takže stretávam ľudí, ktorí si myslia, že pre nich spása nie je. Ale Kristus spasil predsa celý svet. To máme ohlasovať, o to sa snažíme.

? Na ľudové misie dostávate pozvánky, alebo sa ponúkate s touto službou?

Na nedostatok práce si nestážujeme. Kalendár je plný dlho dopredu. Volajú nás samot-

” Ak chceme hľadať pohanov, nemusíme cestovať na iné kontinenty. Aj Ježiš v Evanjeliu chodí po synagógach, po obciach a posielal svojich učeníkov, ale upozorňuje ich, aby nezachádzali k pohanom. Aby hľadali stratené ovce Izraela. Práve o tomto sú ľudové misie.“

Milan Záleha, CSsR

ní farári, ale občas pri osobných rozhovoroch s priateľmi kňazmi sa ich zvykneme aj pýtať, kedy mali naposledy misie. Druhou vecou je spolupráca. Ja som z Michalovskej viceprovincie, ktorá je vo východnom obra-de. Intenzívne však spolupracujeme so spoluprátcami z Bratislavskej viceprovincie, ktorá je v západnom obra-de. Spolupráca vyzerá tak, že si povieme, v ktorých väčších mestách sme. Vtedy oslovujeme tak rímskokatolíckych, ako aj gréckokatolíckych kňazov a snažíme sa tie misie spojiť a robiť súčasne v jednom termíne v oboch obra-doch. Smejem sa, že vtedy ľudia nemajú kam ísť. Lebo nech vojdú do ktoréhokoľvek chrámu v meste, sú tam misie. A musím podotknúť, že sa to netýka len nás, redemptoristov. Keď sú väčšie mestá, ako napríklad Prešov, Košice, Trnava, Bratislava, vtedy pozývame aj iné rehoľné rády, aby sa zapojili do tohto programu. Takto robíme takú duchovnú úderku na mesto.

? V súčasnosti sa na Slovensku stretávajú s prenikaním iných náboženských smerov. Možno je to menej islam, ale určite sú to východné náboženské smery – budhizmus, taoizmus. Máme tu Hnutie Hare Krišna. Stretávajú sa počas ľudových misií s tým, že ľudia sa pýtajú na tieto náboženské smery, na sekty? Osobne som bol na misiách napríklad v Abramovciach, kde je centrum Hare Krišna. Ich ašram je hneď vedľa chrámu, takže sme sa modlili aj za „susedov“. Ľudia sa ani

nepýtali, čo s nimi robiť. Zaujalo ich niečo iné. Hovorili, že oni sú dobrí ľudia. Na tej ľudskej rovine. My katolíci, ktorí sa hlásime ku kresťanstvu, sme často voči sebe zlí. Nedokážeme si navzájom pomôcť, kdežto oni s tým nemali vôbec problém.

? Je problém v našej plytkosti? Že nezachádzame vo svojom živote na hĺbku?

Asi tak by som to povedal. Vidím veľký nedostatok základnej katechézy. Ohlásenia dobrej noviny. Aby ľudia naozaj uverili, že sú Bohom milovaní. Že nemusia žobrať o Božiu lásku. Ľuďom chýbajú základné vedomosti.

? Čím je to spôsobené? Veď od revolúcie je to už dávno. Farnosti sú obsadené kňazmi. Máme dostatok literatúry...

To je síce pravda, ale filiálky sú vždy akosi zabudnuté. Od ruky. Stále počúvam aj argument, že Cirkev bola prenasledovaná a vtedy sa nedalo. Ľudia si tak zvykli. A tak sa vyhovárajú už 20 rokov. Nevnučujú sa Pánu Bohu, žijú si svoj život, odbijú si obrady, a to im stačí. To je tá naša tradičná viera, na ktorú by sme mali zabudnúť a ktorú by sme mali prebudiť späť k životu.

? Čo teda stojí dnes ako výzva pred súčasným človekom? Lebo to je najjednoduchšie prísť a povedať, že Kristus je náš Spasiteľ, verte. Evidentne to nestačí...

Keď končíme misie, je tam kázeň o svedectve. Mne sa z nej veľmi zapáčila myšlienka, že kresťan má byť kvasom. Ja dopĺňam, že kvasom, nie trkvasom. Najväčšou výzvou je zatiahnuť na hĺbku. Spoznávať, čomu vlastne verím, spoznávať Božie slovo. Aby som mohol byť kvasom, ľúbeznou vôňou. Moja osobná štatistika je, že 70 – 80% katolíkov nikdy neprečítalo celé Sv. Písmo a 60% katolíkov ani netuší, že existuje nejaký Katechizmus katolíckej Cirkvi. Ich viera stojí na „ja to tak cítim, mne sa tak zdá...“ Ale toto nie je biblická viera. Tu je tá veľká výzva pre celú Cirkev – začať robiť serióznu katechézu zospodu. Apeluje na to aj Svätý Otec Benedikt XVI. Niekedy sme možno v nevýhode, zdá sa nám, že prichádza málo ľudí. Kňazi sa ma pýtajú, či má zmysel robiť stretnutia a katechézy pre 2 – 3 ľudí. Nato hovorím, že keď má vo farnosti 200 ľudí, je to predsa 1%. Vo farnosti so 4000 veriacimi je 1% 40 ľudí. My všetko prepočítavame. Ale aj štipka kvásku niekedy stačí, aby sme mali chlieb. Je to uhol pohľadu. Tie počty nás blokujú. Ale to sú len čísla...

ANDREA ČUSOVÁ

Zdroj: Zrno 32/2012, redakčne upravené

Akademické misie na KU

Možnosť duchovne sa obnoviť a prehĺbiť vieru pred začiatkom Roka viery (11. októbra 2012 – 24. novembra 2013) a pri príležitosti 50. výročia otvorenia II. vatikánskeho koncilu ponúka akademické misie, ktoré sa na Katolíckej univerzite v Ružomberku uskutočnia od 1. do 7. októbra 2012. Ich hlavným mottom je: „Kde je Pánov Duch, tam je sloboda.“ (2 Kor 3, 17). Misie sa budú konať pod vedením pátrov Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa – redemptoristov z Podolínce na pozvanie rektora KU prof. Tadeusza Zasepu.

„V programe misií nebudú chýbať evanjelizačné programy, sväté omše s misijnými kázňami, stretnutia so študentmi a pedagógmi, chvály s modlitbovým spoločenstvom, ale aj diskusné fórum hľadajúcich – Nádvorie pohanov a možnosť osobných rozhovorov s pátrami,“ priblížil doc. Róbert Lapko, prorektor KU poverený zodpovednosťou za zahraničné vzťahy, mobility a formáciu.

„Cieľom misií je prebudiť v ľuďoch túžbu po Bohu a obrátiť sa k Nemu celým srdcom. Máme už bohatú skúsenosť o tom, že je to možné, pretože čas misií je vďaka modlitbám mnohých mimoriadny a milostivý pre obrátenie,“ informuje Michal Zamkovský, provinciál redemptoristov a vedúci misijného tímu na KU.

(TA KU)

Modlitba za misie

Pane, kde je Tvoj Duch, tam je sloboda. Preto Ťa chceme prosiť o pôsobenie Tvojho Ducha počas misií na našej Katolíckej univerzite v Ružomberku.

Zjavuj nám skrze Neho nádhernú pravdu, že každého z nás jedinečne miluješ. Pomáhaj nám odvahou Tvojho Ducha prekonať strach.

Otváraj nám mysle a srdcia pre radostnú a slobodnú službu Tvojmu kráľovstvu.

Pretváraj naše univerzitné spoločenstvo, aby dozrievalo v pravej slobode a múdrosti pre večnosť. Mária, nevesta Ducha Svätého, oroduj za nás! Amen.

Pre vnútornú potrebu KU.

Misijný kríž.

PROGRAM

1. 10. 2012 (pondelok)

- 10.00 h, Rektorát KU, Sieň rektorov: Stretnutie misionárov so zamestnancami rektorátu.

- 12.15 h, Aula JP II.: sv. omša – Poďte a uvidíte (P. Rastislav Dlhý).

- 16.00 h, foyer PF KU: Diskusné fórum hľadajúcich/Nádvorie pohanov – Čo je pravda? (P. Michal Zamkovský a tím).

- 19.30 h, Kostol SJ: sv. omša – „Adam kde si?“ (P. M. Zamkovský).

2. 10. 2012 (utorok)

- 10.00 h, PF KU: stretnutie s pedagógmi (P. M. Zamkovský a tím).

- 10.00 h, Aula JP II.: stretnutie so študentmi PF KU (B. Živčák a P. R. Dlhý a tím).

- 12.15 h, Aula JP II.: sv. omša – „Čas sa naplnil...“ (P. Václav Hypius).

- 16.00 h, foyer PF KU: Diskusné fórum hľadajúcich/Nádvorie pohanov – „Potrebujem Cirkev?“ (P. M. Zamkovský a tím).

- 18.00 h, Kostol sv. Rodiny: sv. omša – „Výzva k zmiereniu“ (P. Martin Macko). Po sv. omši sa uskutoční modlitba chvál a zvelebenia.

3. 10. 2012 (streda)

- 10.00 h, FZ KU: stretnutie s pedagógmi (P. M. Zamkovský a tím).

- 10.00 h, FZ KU: stretnutie so študentmi (B. Živčák, P. R. Dlhý a tím).

- 12.15 h, Kostol SJ: sv. omša – „Cirkev – môj domov“ (P. R. Dlhý).

- 18.00 h, Kostol sv. Rodiny: sv. omša – „Aby mali život“ (P. M. Zamkovský). Po sv. omši sa uskutoční modlitba chvál a zvelebenia.

4. 10. 2012 (štvrtok)

- 10.00 h, FF KU: stretnutie s pedagógmi (P. M. Zamkovský a tím)

- 10.00 h, Aula JP II.: stretnutie so študentmi FF KU (B. Živčák, Peter Zamkovský)

- 12.15 h, Aula JP II.: sv. omša – „Vykročiť vo viere“ (P. Martin Macko)

- 18:00 h, Kostol sv. Rodiny: sv. omša – „Pane, zostaň s nami“ (P. M. Zamkovský).

Po sv. omši sa uskutoční adorácia.

5. 10. 2012 (piatok)

- 12.15 h, Aula JP II.: sv. omša – „Zostaňte tu so mnou“ (P. V. Hypius)

- 15.30 h, Aula JP II.: program pre študentov externej formy PF KU a FZ KU

- 18.00 h, Kostol sv. Rodiny: sv. omša – „Povolať k láske“ (P. R. Dlhý)

6. 10. 2012 (sobota)

- 10.00 h, Aula JP II.: program pre študentov externej formy PF KU a FZ KU

- 12: 15 h, Kostol sv. Rodiny: sv. omša – „Treba sa modliť?“ (P. M. Macko)

- 16.30 h, Aula JP II.: program pre mládež – „Darca darov, prídi!“

- 18.00 h, Aula JP II.: sv. omša – „Zostaňte vo mne“ (P. M. Zamkovský)

7. 10. 2012 (nedeľa)

- 10.00 h, Kostol sv. Rodiny: sv. omša, záver misií – „Všetkých pritiahnem k sebe“ (P. M. Zamkovský)

Pozn.: Hodinu pred každou sv. omšou bude priležitosť na rozhovor, sviatosť zmierenia a modlitbu príhovoru.

Viac o misiách čítajte aj v rozhovore s Michaelom Brehlom, generálnym predstaveným Redemptoristov na str. 4 – 5.

Katolícka univerzita v rebríčkoch najlepších škôl

Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) je v rebríčku World Academies Rank na siedmom mieste spomedzi 33 hodnotených slovenských vysokých škôl. Dosiahla skóre 10 008.418, v globálnom rankingovom rebríčku sa umiestnila v jeho prvej polovici na 3 807. mieste z 9 805 vysokých škôl a univerzít z celého sveta, v konkurencii 2 450 hodnotených európskych vysokých škôl dosiahla 929. miesto. Informuje o tom aj denník SME. World Academies Rank sa pri hodnotení škôl zameriava predovšetkým na kvalitu učiteľského kolektívu, úspešné umiestnenie absolventov, mieru kvality uchádzačov o štúdium, publicitu a popularitu školy. Údaje zbiera z verejne dostupných zdrojov, najmä z internetových databáz a vyhľadávačov.

Webometrics Ranking

Ďalší pohľad na kvalitu KU v celosvetovom a európskom prostredí poskytujú napríklad známy Webometrics Ranking of World Universities, ktorý vznikol z iniciatívy Kybernetics Lab španielskeho Institute of Documentary Studies on Science and Technology (Spanish National Research Council). KU sa v ňom dlhodobo umiestňuje na 12. mieste z 33 slovenských vysokých škôl. Pri určovaní rankingu škôl Webometrics využíva verejne dostupné údaje, ktoré zhrmažďuje a vyhodnocuje. Meria kvalitu a veľkosť internetových stránok univerzít a umiestnenie vo vyhľadávačoch. Zameriava sa tiež na informácie o publikáciách a citáciách. Podľa rebríčka 4 International Colleges & Universities je KU 14. najvyhľadávanejšia v Slovenskej republike. Kritériá posudzovania pri umiestnení jednotlivých vysokých škôl a univerzít sú podobné ako v prípade Webometrics.

Šanghajský rebríček

Najkomplexnejší pohľad na kvalitu vysokoškolských pracovísk na celom svete poskytuje najvýznamnejší The Academic Ranking of World Universities, známy aj ako Šanghajský rebríček, ktorý každoročne zverejňuje 500 najlepších univerzít sveta. Zostavujú ho výskumníci z Center for World-Class Universities of Shanghai Jiao Tong University.

Pohľad na univerzitu v hodnotení ARRA

Mediálne najznámejší pohľad na kvalitu slovenských vysokých škôl a fakúlt každoročne zverejňuje Akademická rankingová a ratingová agentúra (ARRA). Vlni hodnotila

spolu 109 fakúlt alebo monofakultných škôl, z nich 104 fakúlt verejných a päť súkromných vysokých škôl, ktoré boli rozdelené do 11 skupín podľa svojich odborov. Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) a jej štyri fakulty boli posudzované v skupine filozofickej, pedagogickej, teologickej a lekárskej vedy. Filozofická fakulta KU vtedy dosiahla bodové ohodnotenie 50,6 a šieste miesto v skupine fakúlt so zameraním na filozofickú vedy, Pedagogická fakulta KU s hodnotením 48 bodov získala piate miesto v skupine pedagogickej vedy, Teologická fakulta KU sa umiestnila v skupine teologickej vedy na štvrtom mieste s hodnotením 39 bodov, Fakulta zdravotníctva KU s priemerným bodovým hodnotením 22,8 v skupine lekárskej vedy dosiahla desiate miesto.

V roku 2010 agentúra vyzdvihla KU, ktorá prekonala viac ako štvornásobne celoslovenský priemer rastu indikátorov kvality, keď dosiahla hodnotenie 41,5 bodu, čo je zlepšenie o 5,3 bodu oproti roku 2009. Porovnateľné kontinuálne zvyšovanie indikátorov kvality v medzioročnom porovnaní nedosiahla žiadna z hodnotených slovenských vysokých škôl.

ARRA sa zameriava na posúdenie výsledkov

REBRÍČEK S HODNOTENÍM UNIVERZÍT

1. Univerzita Komenského v Bratislave
2. Technická univerzita v Košiciach
3. Slovenská technická univerzita v Bratislave
4. Ekonomická univerzita v Bratislave
5. Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre
6. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach
7. Katolícka univerzita v Ružomberku
8. Technická univerzita vo Zvolene
9. Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici
10. Prešovská univerzita
11. Trnavská univerzita
12. Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre
13. Žilinská univerzita
14. Slovenská zdravotnícka univerzita
15. Paneurópska vysoká škola
16. VŠVU v Bratislave
17. VŠMU v Bratislave

škôl v niekoľkých oblastiach, napríklad pomer učiteľov a študentov, záujem o štúdium, vydané publikácie a citácie, počet študentov doktorandského štúdia a počet jeho absolventov, podiel vedeckých grantových prostriedkov z domácich a zahraničných zdrojov a pod. Minulý rok obohatila hodnotenie o zahraničné mobility a absolventskú nezamestnanosť, ako aj kritériá ukazujúce vzťah medzi počtom doktorandov a celkovým počtom publikácií, citácií fakulty.

ARRA je nezávislé občianske združenie, ktoré vzniklo v roku 2004 s cieľom hodnotiť kvalitu slovenských vysokých škôl a vedeckých ustanovizní. Počas svojej existencie pripravila a zverejnila niekoľko správ hodnotiacich slovenské vysoké školy, realizovala tiež rôzne projekty a štúdiá, napríklad identifikáciu slovenských vedcov porovnateľných so svetovou špičkou v projekte Vedecká špička, štúdiu mapujúcu záujem zamestnávateľov o absolventov vysokých škôl, porovnanie vedeckej výkonnosti českých a slovenských vysokých škôl a iné.

Zverejnenie najnovšieho hodnotenia ARRA je v tomto roku plánované na november.

(TA KU)

18. Univerzita veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach
19. Univerzita J. Selyeho v Komárne
20. Trenčianska univerzita A. Dubčeka
21. Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave
22. Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave
23. Akadémia umení v Banskej Bystrici
24. Bratislavská medzinárodná škola liberálnych štúdií
25. Vysoká škola v Sládkovičove
26. Policajná akadémia v Bratislave
27. Vysoká škola bezpečnostného manažérstva v Košiciach
28. Vysoká škola ekonómie a manažmentu verejnej správy v BA
29. Vysoká škola medzinárodného podnikania ISM v Prešove
30. Stredoeurópska vysoká škola v Skalici
31. Západočeská univerzita v Plzni
32. Dubnický technologický inštitút v Dubnici nad Váhom

Zdroj: Denník SME a World Academies Rank

Výrazný posun vo financovaní novej Univerzitetnej knižnice KU

Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) dosiahla výrazný posun vo financovaní výstavby novej Univerzitetnej knižnice KU (UK KU). Popri projekte Európskej únie (EÚ) s názvom Rozvoj informatizácie vzdelávania a vzdelávacej infraštruktúry KU (ITMS 26250120035), z ktorého je na účely UK KU vyčlenených 2,7 milióna EUR, bol v týchto dňoch univerzite schválený druhý projekt zo zdrojov EÚ s názvom Dostavba a vybavenie budovy UK KU (ITMS 26250120051) s príspevkom na výstavbu 2,8 milióna EUR. Od domácich a zahraničných darcov sa KU podarilo doteraz získať celkom 2,2 milióna EUR.

„Rozpočet výstavby je celkom 8,4 milióna EUR, teda nám k stopercentnému financovaniu chýba približne 700 000 EUR. Tie by sme chceli získať od darcov, ktorých aj týmto vyzývam k veľkorysosti. V mene univerzity, ale aj vo svojom mene ďakujem všetkým podporovateľom, ktorí pri nás stoja od začiatku výstavby,“ povedal rektor KU prof. Tadeusz Zasepa.

Nová UK KU bude otvorená až v roku 2013. Ukončenie výstavby, ktorá začala v júni 2011, bolo pôvodne plánované na 31. október 2012 a slávnostné otvorenie knižnice na december 2012. Dôvodom spomalenia stavebných prác a nedodržania harmonogramu výstavby je návrh dodávateľa, aby sa zrealizovala alternatíva zmenou značky fasády stavby. „Dodávateľ požaduje zmenu značky fasády slovenskej firmy na inú značku francúzskej firmy. Zmena má priniesť vyššie technicko-tepelné vlastnosti a finančnú úsporu 42 000 EUR,“ vysvetľuje rektor KU.

Ako ďalej dodal, keďže fasáda je financovaná z prostriedkov projektu EÚ, so zmenou musí súhlasiť okrem investora, architekta, generálneho projektanta aj Agentúra ministerstva

zaznamenali sme

Foto: Anton Kulani / foto.ku.sk

VIAC O VÝSTAVBE NOVEJ KNIŽNICE
www.kniznica.ku.sk

Univerzitná knižnica KU, n. f.

Podporovať vzdelávanie na Katolíckej univerzite v Ružomberku (KU) prostredníctvom budovania, prevádzky a ďalšieho rozvoja Univerzitetnej knižnice (UK) KU je účelom neinvestičného fondu s názvom Univerzitná knižnica KU. Vznikol minulý rok v septembri z iniciatívy zriaďovateľov – slovenského historika, univerzitného profesora Milana S. Ďuricu a rektora KU prof. Tadeusza Zasepu. Správkynou fondu sa stala kvestorka KU Ing. Anna Jurčová. Na zhromažďovanie peňažných darov určených na podporu novej UK KU má fond zriadený účet v Tatra banke č. 292 986 1677/1100.

(red)

školstva, vedy, výskumu a športu pre štruktúrne fondy EÚ (ASFEU), ktorá poskytuje nenávratné finančné prostriedky z EÚ. Fasáda sa mala podľa harmonogramu prác začať realizovať 16. apríla 2012, dodnes sú realizované len fragmenty. Napriek tomu, že vzduchotechnika, slaboprúdové a silnoprúdové inštalácie sú v knižnici takmer hotové, práce na jej výstavbe sa spomalili. KU ako investor v súlade so zmluvou o dielo má právo požadovať od dodávateľa úhradu sankcie za nedodržiavanie harmonogramu. „Po polročnej diskusii čakáme na rozhodnutie od kompetentných vo veci realizovania alebo nerealizovania alternatívy. Verím, že hneď po ňom budú práce na novej knižnici pokračovať rovnakým tempom, ako na začiatku výstavby,“ dodal rektor KU.

(TA KU)

Prezident vymenoval rektora

Prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič vymenoval 3. júla 2012 prof. Tadeusza Zasepu do funkcie rektora Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) na nasledujúce štvorročné funkčné obdobie. Na slávnosti prezident SR zdôraznil, že v súčasnosti školstvo na Slovensku prežíva obdobie reforiem. „Nie všetky boli úspešné,“ zhodnotila hlava štátu. Prezident uviedol, že vzdelanie sa nerozširuje poč-

tom vysokých škôl, ale kvalitnými a dobrými vysokými školami. Rektorovi prof. Zasepovi zaželal, nech je takou školou aj KU. „Môžem sľúbiť, že naša univerzita sa bude ďalej usilovať vychovávať múdrych a dobrých ľudí,“ podotkol nový rektor.

(TA KU)

Letná škola jazykov Biblie má prvých absolventov

Intenzívny mesačný kurz biblickej hebrejštiny a gréčtiny, ktorý na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku (KU) s názvom Letná škola jazykov Biblie trval od 13. augusta tento rok, sa v piatok 7. septembra skončil záverečnými skúškami a odovzdaním certifikátov. Cieľom letnej školy bolo lepšie spoznať Sväté písmo, dejiny a kultúru Blízkeho východu. Znalosť biblických jazykov totiž podľa organizátora školy a prorektora KU povereného zodpovednosťou za zahraničné vzťahy, mobility a formáciu doc. Roberta Lapka otvára dvere pre seriózne štúdium a poznanie Svätého písma, dejín a kultúry Blízkeho východu, napomáha zintenzívneniu dialógu s inými kresťanskými cirkvami a židovskou náboženskou obcou. „Slúži aj k prehĺbeniu poznania svojho náboženstva v rámci celoživotného vzdelávania a formácie,“ zdôraznil.

Poslucháči sa zdokonaľovali v poznaní Biblie dovedna 80 vyučovacích hodín s dennou časovou dotáciou štyri hodiny.

zaznamenali sme

Prví absolventi letnej školy s lektormi.

Foto: Archiv TF KU

„Absolventi letnej školy sú teraz schopní pracovať s biblickými textami v ich originálnom jazyku. Po ukončení získali certifikát o vedomostiach biblických jazykov na úrovni mierne pokročilý,“ uviedol doc. Lapko. Ako podotkol, budúci rok bude mesačná letná škola zameraná na sýrsky

a latinský jazyk, o rok neskôr sa budú študenti opäť zdokonaľovať v biblickej hebrejštiny a gréčtine. Letnú školu tento rok viedli odborníci na biblické jazyky – Peter Juhás, ThDr., S.S.L. a Juraj Feník, S.T.D.

(TF KU)

Na Detskej univerzite promovali aj bakalárikovia a magistríkovia

Na akademickej pôde Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku (PF KU) sa od 2. do 6. júla 2012 uskutočnil 5. ročník Detskej univerzity, ktorá sa konala pod mottom „Farby dúhy“.

Program pripravili učiteľia a študenti kateder biológie, fyziky, geografie, informatiky, matematiky, predškolskej pedagogiky, výtvarného umenia a katechetiky Pedagogickej

fakulty KU, katedra žurnalistiky Filozofickej fakulty KU a katedra ošetrovateľstva Fakulty zdravotníctva KU. Na organizačnom zabezpečení sa podieľali aj pracovníci z projektového a edičného oddelenia PF KU.

Na slávnostnej promócií v Aule Jána Pavla II. prevzalo 85 absolventov z rúk dekana PF KU doc. Tomáša Jablonského diplom o úspešnom ukončení štúdia. Po tretíkrát sa DU

zúčastnilo 12 absolventov, preto získali titul bakalárik KU, dve absolventky titul magistrík KU. DU v roku 2012 finančne podporila Grantová agentúra PF KU, Nadácia Slovenskej sporiteľne, firma Lamitec a Vydavateľstvo Michala Vaška. Viac informácií nájdete na stránke <http://du.ku.sk>.

(PF KU)

detská univerzita v obraze

Pohľad na malých vysokoškolákov.

Slávnostný imatrikulačný sľub.

Preberanie „indexov“.

Foto: Martin Buzna (3) / foto.ku.sk

rozhovor

Foto: Internet

KTO SÚ REDEMPTORISTI?

Generálny predstavený Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa – redemptoristov – Michael Brehl pochádza z Kanady. Vyrastal v katolíckej rodine spoločne s ďalšími šiestimi súrodencami. Modliť sa ho naučila mama a babka. Oblíbená modlitba jeho mamy bola: „Bud' vôľa tvoja.“ Úprimne sa modlila, aby sa vždy stalo to, čo chce Boh, aj vtedy, keď to nebolo ľahké. Sv. Alfonz sa modlieval: „Pane, daj, aby som ťa stále miloval a robil to, čo si želaš.“ Tu niekde sa zrodilo aj povolanie P. Michaela Brehla, CSsR. Aj keď prepojenie matinej modlitby s odkazom sv. Alfonza si uvedomil až oveľa neskôr.

? Redemptoristi – ako vnímate ich zápal vo svete?

Na rôznych miestach má rôzne prejavy. Vždy má nejakú konkrétnu formu, vždy je nejaký stelesnený v závislosti od konkrétnej situácie, v ktorej sa redemptoristi nachádzajú. Jedna vec je ale rovnaká: Redemptoristi majú vášň pre misiu a sú blízko pri ľuďoch. Kdekoľvek na svete som bol, videl som, že redemptoristi sú blízko pri obyčajných ľuďoch. To udržiava ich zápal a službu. Slávil som liturgie napr. v Afrike, kde omša trvá 3 hodiny. Veľa sa tancovalo a spievalo. Počas znaku pokoja bolo treba podať ruku každému jednému človeku na omši, aby sa nikto necítil vynechaný. Pol hodiny sme si dávali znak pokoja.

No a keď si na omši napríklad v severnej Európe, ľudia sú tam dosť citliví na svoj súkromný priestor. Avšak všade máme rovnakú vášň pri ohlasovaní radostnej zvesti ľuďom. Takže tá vášň je podstatou a základom. Len spôsoby jej prežívania sa líšia.

? Dvakrát ste už mali možnosť navštíviť našu krajinu. Ako vnímate prácu redemptoristov na Slovensku? Majú v sebe ten charakteristický zápal?

Z toho, čo viem, mám dojem, že redemptoristi po prevrate sú tu opäť s tým istým zápalom a ohlasovaním. Prichádzajú veľmi dynamicky na miesta, kde nikto neprihádza ohlasovať Božie slovo. Pozrite sa

na dejiny redemptoristov tu na Slovensku, predovšetkým od roku 1989, keď sa „vrátili.“ Za komunizmu bola väčšina rehoľníkov vytlačena „do podzemia“ a väčšina redemptoristov bola nútená žiť osamote. Boli nútení nájsť si zamestnanie. Pracovali na rôznych miestach, napr. ako lekári alebo učitelia. Vtedy riadne ohlasovanie farských misií bolo nemysliteľné. Nebol možný ani život v komunite. Pamätám, keď som tu bol pred 9 rokmi. Strávil som u vás jeden deň s pátrom Jánom Janekom. Páter mi hovoril, ako veľa sa od pádu komunizmu zmenilo. Vtedy to bolo asi 13 rokov po prevrate. Opäť sme mohli slobodne pôsobiť. Páter hovoril aj o ťažkostiach, ktoré mali starší pátri, keď sa mali po takom dlhom čase vrátiť

späť do komunity. Teraz, keď som sa vrátil na Slovensko druhýkrát, vidím, ako tu všetci spolubratia diskutujú o komunitnom živote, o spoločnej modlitbe, o ohlasovaní Božieho slova, o založení nových domov, o práci s médiami a vydavateľskej činnosti. Vidím tu za posledných 9 rokov veľký rast. Najprv bolo potrebné obdobie stabilizácie života, zapustiť korene a ponúknuť dobrú formáciu. Pozrite sa, aké je ovocie! Verím, že to bude pokračovať. Len sa pozrite na spoluprácu s laikmi. Stretávam sa už nejaký čas s laickými spolupracovníkmi z Bratislavskej viceprovincie. Máte tu napríklad aj Rieku Života. Robili ste s laikmi obrovský projekt Bratislavských misií. Sú to spôsoby, ako sa spájať s ľuďmi, ktorí majú podiel na tom istom misijnom duchu. Títo laici nezložili rehoľné sľuby, ale sú redemptoristami v srdci, majú s nami veľa spoločného. Toto je posun dopredu. Obrovský posun dopredu! Deje sa to v tisícoch, ktoré Ján Pavol II. nazval tisícročím laikov. Takže je tu veľký pokrok. Mám dojem, že ste na správnej ceste. Ľudia idú správnym smerom. Vidím tu veľké nadšenie.

? Spolupráca s laikmi je kľúčová aj pre výzvu novej evanjelizácie. Bez laikov túto výzvu kňazi len ťažko naplnia. V mnohých oblastiach sú nevyhnutní. Majú rôzne unikátne dary pre niektoré úlohy. Nie je to len o tom, že potrebujeme pomoc laikov. Je to otázka princípov. Ide tu o najlepší spôsob svedectva. II. vatikánsky koncil povedal, že prvoradé povolanie Cirkvi je misionárske. Celá Cirkev je misionárska, nielen kňazi a rehoľníci a hierarchia. Ak sme všetci svojím krstom povolani byť misionármi, potom začleniť laikov do našich misijných tímov nie je o tom, že nám pomôžu vykonať našu úlohu. Spolu máme vykonať spoločnú úlohu. Oni svojím spôsobom a my tiež. Spolu vieme dať silnejšie a väčšie svedectvo o prítomnosti Ducha v Cirkvi. Toto je treba pochopiť. Keď hovoríme o misijnom poslaní Cirkvi, naše Konštitúcie hovoria, že máme chápať naše poslanie ako jeden rozmer základného povolania Cirkvi. Cirkev je poslaná k svetu. Sme poslaní prinášať ra-

” Napätie je v poriadku. Na husliach si nezahráte, keď struny nie sú napäté. Nebude krásna hudba.“

Michael Brehl

dostnú zvest' Ježiša Krista. Muži a ženy žijúci v manželstve dokážu byť svedkami Božej prítomnosti prostredníctvom svätosti manželstva a lásky, ktorá je medzi nimi. Božia láska je tu stelesnená v ľudskej láske medzi mužom a ženou. Kňaz v celibáte nedokáže dať svedectvo v tejto forme. On však vydáva predovšetkým svedectvo o vzkriesení a o eschatologickej povahe Božieho kráľovstva. Manželstvá sú iným svedectvom. Je treba vidieť ako sa tieto povolania vzájomne dopĺňajú. Napokon, keď spolu žijeme toto poslanie, naša misia je bohatšia a plnšia. Treba robiť misie spolu, robiť ich aj s rehoľnými sestrami. Toto je naozaj nový rozmer nášho redemptoristického života. Ohlasujeme aj spolu s rehoľnými sestrami, ktoré spolu s nami sú svedectvom. Sme takto pozvaním obnoviť krstné sľuby odovzdaním sa Kristovi.

? Je dobré, keď laici ostanú laikmi a rehoľníci rehoľníkmi. Ten balans a napätie medzi týmito povolaniami je potrebný. Treba rešpektovať odlišnosti povolania. Už dlho hľadáme rovnováhu medzi týmito povolaniami, medzi povolaním misionára laika a misionára rehoľníka – redemptoristu...

Po prvé: napätie je v poriadku. Na husliach si nezahráš, keď struny nie sú napäté. Nebude krásna hudba. Napätie nie je niečo zlé, aj keď niekedy sa mu vyhýbame ako vieme. Existuje povolanie kňaza a rehoľníka, ktoré sa líši od povolania ľudí – laikov, ktorých

cesta je v manželstve alebo slobodnom stave. Zároveň sa tieto povolania dopĺňajú. My, kňazi a rehoľníci, nie sme v Cirkvi len pre seba samých. Sme tu preto, aby sme slúžili celému Božiemu ľudu. Takže bez toho zdravého napätia a dynamizmu jednotlivých povolaní by náš život stratil význam. Zároveň je naše rehoľné zasvätenie špecifickým prežívaním nášho krstného zasvätenia a nasledovaním Ježiša Krista. Keď sa dvaja milujú a zaviazajú sa v svätosti manželstva milovať sa navzájom ako Kristus miloval Cirkev, rozhodujú sa takýmto spôsobom prežívať svoje krstné povolanie skrze toto tajomstvo lásky a odovzdávania života. Existuje nespočetné množstvo povolaní v rámci povolania do manželstva alebo do slobodného stavu. Niektorí sú lekármi, učiteľmi alebo zdravotnými sestrami. Nech je konkrétne povolanie akékoľvek, nemyslím si, že potrebujeme zatierať rozdiely povolaní. Treba sa tešiť z toho, že Boh pôsobí cez ľudí takým rôznorodým spôsobom. Ešte jedna vec. Nezabudnime, že to nie naša generácia prišla na to, ako to vlastne s tým povolaním je. Dokonca aj my, redemptoristi, máme vzor u sv. Alfonza. Už on pracoval s laikmi v tzv. „Večerných kaplnkách.“ On pripravoval laikov, aby odovzdávali radostnú zvest' ďalším laikom. Funguje to tak už od samotného začiatku. Je to súčasťou nášho misionárskeho povolania. Dostal sa vtedy do problémov s civilnými, ale aj cirkevnými autoritami. Našťastie kardinál a arcibiskup vtedy našli porozumenie voči práci, ktorú sv. Alfonz robil a podporil prácu, ktorá trvá už celé generácie, až dodnes. Takže máme krásne dedičstvo. Nezačalo sa však sv. Alfonzom, korene idú oveľa ďalej. Veď aj františkánske hnutie bolo najskôr laické. Nezabúdajme, že Boh povoláva nás všetkých. To je ďalší postreh sv. Alfonza. Myslím, že jeho najväčším postrehom v spiritualite je, že každý muž, žena a dieťa je povolaný k svätosti. Každý podľa svojho povolania. Skrze lásku a nie skrze nejaké náboženské praktiky. Je to láska, ktorá môže nadobudnúť aj podobu nejakej náboženskej praktiky. Pre mnohých ľudí to bolo za Alfonzových čias revolučné. Prevládalo presvedčenie, že ak chceš byť

Prvé akademické misie na KU v roku 2006.

Foto: Martin Buzina (3) / foto.ku.sk

naozaj svätý, musíš vstúpiť do kláštora alebo sa nechať vysvätiť. On povedal, že to nie je pravda, pretože Boh každého k takému životu nevolá. Boh však volá každého k svätosti. Myslím, že sa to snažíme žiť.

? Hovoríme teda o Novej evanjelizácii, prečo?

Je zrejmé, že pápež považuje Novú evanjelizáciu za veľmi dôležité úsilie v Cirkvi. Nechcem hovoriť za pápeža o dôvodoch založenia Rady pre Novú evanjelizáciu. Ja osobne si však myslím, rovnako ako redemptoristi, že je obrovská potreba Novej evanjelizácie z dvoch dôvodov. Pozrieme sa na Európu. Európa bola evanjelizovaná v čase sv. Pavla. Sv. Pavol mal videnie, v ktorom sa dozvedel, že má prejsť po prvý raz na územie Európy a priniesť Evanjelium. Čítame o tom v Skutkoch apoštolov a v jeho vlastných listoch. Tam začala prvý raz evanjelizácia Európy. Po 2000 rokoch vidíme jej korene a plody. Avšak dostali sme sa do bodu, keď Európa začína zabúdať na svoje kresťanské korene. Poznanie Evanjelia a príbehov z Písma sa stráca. Vidíme národy, ktoré ostro protestujú proti zmienke o kresťanskej tradícii v Európskej konštitúcii. A to je len jeden príklad. Takže v tomto zmysle potrebujeme novú evanjelizáciu Európy, pretože potrebujeme hlásať Evanjelium spôsobom, ktorý budú ľudia vnímať ako radosnú zvesť. Musíme nájsť spôsob, ako opäť pristúpiť k Európe a ohlásiť: „Evanjelium Ježiša Krista je tu pre teba dnes ako radosná zvesť.“ Nie je to o tom, že Cirkev ti bude hovoriť, čo máš robiť. Nechceme moralizovať. Nechceme ničť ľudskosť a ľudskú hodnotu. Veľmi si vážime ľudskú dôstojnosť.

? Niektorí ľudia si myslia, že Cirkev človeka brzdi...

Nie je to pravda. Evanjelium je radosnou zvesťou, ktorá povznáša a oslobodzuje. Zisťujeme, že sme milovaní a že naša identita je predovšetkým tá, že sme milovaní Bohom. To je naša krstná identita. Sme Boží milovaní synovia a dcéry, tak ako Ježiš. Takže ako to opäť povedať Európe, aby to prijala ako radosnú zvesť? A Európe to musíme povedať! Presne v tomto zmysle potrebuje Európa Novú evanjelizáciu. Benediktovi XVI. to veľmi leží na srdci. Pápež Benedikt XVI. nám jasne povedal, že musíme odpovedať na súčasnú situáciu v Európe. Evanjelizácia je nová aj v tom zmysle, že dnes máme nové spôsoby komunikácie, ktoré sme kedysi nemali. Všimnime si, že keď Ježiš ohlasoval Evanjelium, ohlasoval v kultúre, ktorá poznala iba slovo. Väčšina ľudí nevedela čítať a písať. Ježiš im hovoril príbehy, ktoré si vedeli zapamätať. Navštevoval ich synagógy a trhoviská. Netvrdím, že my to už nemáme robiť. Práve naopak. Ale predstavte si, keby

mal Ježiš internet a masmédiá, napr. televíziu, ktorú dnes máme všade. Myslíte, že by to nevyužil? Nájdime spôsoby, ako médiá použiť, aby sme sa ľuďmi dotkli. Nastupuje generácia ľudí, ktorí už nečítajú knihy tak, ako my kedysi. Možno by som to nemal takto hovoriť. Myslím skôr na nás starších. Oni už knihy nečítajú, ani noviny. Správy čítajú na internete. Čítajú články a blogy. Toto je ich svet. Majú prístup k informáciám, aký sme my nikdy nemali. Koľkí ľudia neodpovedajú na zvonenie telefónu a nezdvihnú mobil? Radšej komunikujú cez SMS-ky. Toto je úplne nová generácia. Nájdime spôsoby, ako využiť všetky prístupné prostriedky pre evanjelizáciu.

? Dnešný človek potrebuje vykúpenie, hoci často nepocituje jeho potrebu. Nepocituje hriech. Ako pristúpiť k dnešnému človeku s posolstvom vykúpenia?

Myslím, že ľudia ešte stále majú potrebu vykúpenia a hľadajú rôzne spôsoby, ako odpovedať na túto potrebu. Niektoré z nich sú veľmi deštruktívne. Toto nie je nič nové. Človek si to uvedomuje a vždy to tak prežíva. Keď sa pozrieme do sv. Písma, vidíme, že v najranejších dobách ľudia spájali vykúpenie so vzťahom. Veď aj hriech je narušením vzťahu. V najstarších dobách ľudia nevnímali vykúpenie ako „podstatné meno“ alebo ako niečo abstraktné. Skôr mali túžbu po „vykupiteľovi“, po niekom, kto je im blízky a je pri nich. V židovskom Písme, predovšetkým v Tóre, alebo napríklad aj v knihe Izaiáša, bol vykupiteľ vnímaný ako „najbližší pokrvný príbuzný“. Nieкто, kto pri tebe stojí v dobrom i zlom, či si vinný alebo nevinny. Je to preto, lebo si milovaný a on cíti zodpovednosť byť ti nablízku. Si jeho bratom alebo sestrou. To podstatné pri pohľade na vykupiteľa je to, že nie sme sami. Vždy sme vo vzťahu s niekým, kto sa stal našim bratom. Boh je náš Vykupiteľ. On sa stal našim Otcom a Matkou, ako nám to pripomína Izaiáš. To je to podstatné, čo vyplýva z reality, že máme Vykupiteľa. Keď na to zabudneme, vykúpenie sa stane len niečím ako právny proces, ktorý nás má oslobodiť od previnenia. Avšak nie je to o tom. Evanjelium treba hlásať ako radosnú zvesť, ktorú ľudia potrebujú tak veľmi počuť. A táto radosná zvesť je o tom, že nie sme sami. To je podstata radosnej zvesti. Vykupiteľ je ten, ktorý je blízko pri nás. Vždy je blízko, či sme dobrí alebo zlí. Nie je blízko preto, že si to zaslúžime. Zázrak lásky a milosrdenstva je v tom, že nemajú nič spoločné s našimi zásluhami. Nemôžeme si ich kúpiť. Sú tu, aj keď sme vinní. Sme milovaní, lebo Boh je vo svojej podstate Otcom a Vykupiteľom.

? Ako môžeme hlásať Evanjelium nanovo?

Generálna kapitula nám povedala, že v prvom rade musíme každý odpovedať na výzvu k osobnému obráteniu. Musíme začať svojím osobným obrátením. Hlásať Evanjelium nanovo znamená mať obnovené srdce, obnovenú nádej a potom aj obnovenú štruktúru pre misie. Takže poslednou vecou je premýšľať nad novými formami hlásania v teréne. Prvé, čo potrebujeme, je mať obnovenú nádej, poznať toho, ktorému sme uverili. Nemôžeme hlásať iba slová, musíme hlásať niekoho, koho sme stretli, kto nás zmenil a vykúpil nás. Naše srdce musíme mať otvorené pre Ducha obrátenia a dovoliť Bohu, aby najprv konal v nás. Ako redemptoristi a laici, ktorí hlásajú spolu. Potom hľadajme spôsoby, ako sa dostať k ľuďom, ktorých nemá kto osloviť. Veľmi sa ma dotklo, keď som počul o novej farnosti na Kramároch, kde sú nemocnice a kde prichádzajú chorí z celého Slovenska. Sú to ľudia, ktorých sme doteraz nepoznali. Stojíme pri nich, lebo to teraz tak veľmi potrebujú. To je tiež spôsob hlásania radosnej zvesti, je radosná, lebo ľudia cítia, že nie sú sami. Možno je to aj pre nich nová skúsenosť. Mali ste tu veľké misie, celomestské Bratislavské misie, ktoré sa konali takmer v celom meste. Mali ste tu aj hostí zo zahraničia, ktorí kázali po anglicky. Hlásali ste spolu s laikmi, s mladými mužmi a ženami, aj so slobodnými. To je tiež jeden zo spôsobov. Avšak misie musia vychádzať zo srdca. Srdca, ktoré už vie, kto je Vykupiteľom. Formy ohlasovania sú na druhom mieste. Prídeme na to, akou formou sa máme ľuďom prihovoriť, ak my sami budeme obrátení. Nevie, či si sv. Pavol pred svojou prvou kázňou v Korinte sadol a pripravoval nejakú tému. Myslím, že šiel na trhovisko v Korinte. Bolo prístavným trhoviskom, kde bolo všetko možné. Myslím, že Pavol začal s ľuďmi rozprávať. Hovoril im o tom, že stretol jedného človeka, Ježiša Krista. Mesiáša, ktorý ho oslobodil od vecí, ktoré ho dovtedy zotročovali. Hovoril o svojej skúsenosti a ľudia počúvali. Možno nie všetci, ale niektorí áno. Obsah ohlasovania sa začal zakoreňovať aj v ich srdci a prinášal nádej. Ak budeme takto postupovať, určite nájdeme spôsoby ako sa prihovoriť. Či už prostredníctvom internetu, televízie, kazateľnice, alebo na trhu. Často to laici vedia najlepšie a dokonca bez nás. Oni sa prihovárajú ľuďom ich jazykom a dôverne poznajú ich situáciu. Takže musíme veci robiť spolu.

RASTISLAV DLUHÝ, CSsR

Zdroj: Zrno 32/2012, redakčne upravené

Chudoba v centre pozornosti

Definovať možné opatrenia, návrhy a metódy sociálnej práce a iných spoločenských vied pri eliminovaní a prevencii chudoby je jedným z cieľov medzinárodného vedeckého kongresu Európske a svetové kontexty chudoby v období sociálnych a demografických premien spoločnosti, ktorý sa uskutočnil na pôde Katolíckej univerzity v Ružomberku 4. a 5. septembra 2012.

„Na tomto významnom vedeckom podujatí sme prezentovali informácie o najnovších výskumných výsledkoch a teoretických záveroch projektov zameraných na poznanie a ovplyvňovanie spoločenských a demografických premien za ostatných 20 rokov“, povedala prof. Anna Žilová z Ústavu sociálnych vied Pedagogickej fakulty KU, vedecká garantka kongresu. Na kongrese vystúpili domáci aj zahraniční prednášajúci: výskumné zistenia z Indie predniesla dr. Mary Venus, dekanka Rajagiri College of Social Sciences v Kochi (štát Kerala), na kongrese zaznela aj prednáška prof. Johna Scharffenberga z Loma Linda University v Kalifornii (USA). Zo Slovenska s prednáškou vystúpil napr. aj expert na sociálnu politiku prof. Vojtech Tkáč.

zaznamenali sme

Dvojdnový program kongresu bol zložený z prednáškových a diskusných blokov. Takmer polovicu z prihlásených účastníkov tvorili hostia zo zahraničia, ktorí v rámci kultúrno-spoločenského programu navštívili Vlkolínce a oboznámili sa so slovenskou kultúrou a ľudovou hudbou počas spoločenského večera. Účastníkov

kongresu prijal aj primátor Ružomberka Ján Pavlík. Medzinárodný vedecký kongres zorganizoval Ústav sociálnych vied PF KU. Partnermi kongresu boli Mesto Ružomberok, Mondí SCP a Iuventa – Slovenský inštitút mládeže.

Mgr. Daniel Markovič, Ph.D.
Ústav sociálnych vied PF KU

O Steinovej v Santiagu de Chile

Na Pápežskej katolíckej univerzite v Santiagu de Chile sa v dňoch 8. – 10. augusta 2012 uskutočnila III. medzinárodná konferencia o Edite Steinovej pod názvom Otázky vzťahu rozumu a viery u Edity Steinovej. Konferenciu zorganizovala prof. Anneliese Meisová, ktorá vytvorila výskumnú skupinu venujúcu sa skúmaniu diela Edity Steinovej. Ako hlavní rečníci boli pozvaní prof. Antonio Calcagno z King's University College, Western University, Kanada, prof. Peter Volek z Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku a Dr. Ilse Kerremannsová z Etickej komisie Eurotransplant z Belgicka, ktorí vystúpili s plenárnymi prednáškami. Vystúpili aj účastníci z Chile a Španielska. Konferenciu otvoril prof. Joaquín Silva Soler, dekan Teologickej fakulty Pápežskej katolíckej univerzity v Santiagu de Chile. Dňa 9. augusta 2012 pri príležitosti 70. výročia smrti sv. Edity Steinovej, spolupatrónky Európy, bola sv. omša v univerzitnom kostole za hojnej účasti študentov. Konferenciu bolo možné sledovať aj na videu. Pápežská katolícka univerzita v Santiagu de Chile slávi v tomto roku 125. výročie

Prof. Peter Volek (vpravo) na konferencii.

svojej existencie, má 19 383 študentov na 20 fakultách (medzi nimi je filozofická, teologická, lekárska, poľnohospodárska a lesnícka, matematická, právnická, pedagogická fakulta, fakulta inžinierstva, fakulta architektúry, dizajnu a mestských štúdií, fakulta komunikácií, fakulta umení) v štyroch kempusoch v Santiagu de Chile a

v dvoch vo Villarica. Jej hlavné sídlo je v kempuse sv. Joachima v Santiagu de Chile. V roku 1987 ju navštívil pápež bl. Ján Pavol II. Od roku 2007 sa stále umiestňuje medzi 500 najlepšimi univerzitami sveta v hodnotení šanghajskej Jia Tong univerzity.

(FF KU)

Vzniklo Kolégium KU

Systematický ročný formačný program internátneho typu, ktorý je určený predovšetkým pre študentov bakalárskeho štúdia, ponúka Kolégium, ktoré vzniklo na Katolíckej univerzite v Ružomberku (KU). „Snahou Kolégia KU je zintenzívniť a prakticky realizovať samotné poslanie KU: formovať mysle a srdcia študentov pre ich integrálny rozvoj a dobro celej spoločnosti. Víziou je žiť denne v atmosfére spoločenstva poslanie KU a jej štyri základné hodnoty pravdu, profesionalitu, zodpovednosť a jednotu,“ uviedol preroktor pre výchovu a mobility doc. Róbert Lapko.

Program Kolégia KU je určený náročným študentom, ktorí od štúdia na univerzite očakávajú viac, ktorí chcú skutočnú premenu na ľudí rozvážnych a rozhladených. Komunita Kolégia je vytvorená zo študentov všetkých fakúlt KU, ktorí majú seriózny záujem o formáciu a sú ochotní žiť podľa pravidiel Kolégia počas celého roka. V tomto duchu bude ponúkať kurzy a kolokviá zamerané na kresťanskú filozofiu, históriu, kultúru, umenie, politiku a zdokonaľovanie jazykových a mediálnych znalostí. Formačný program chce podporiť snahu frekventantov o súkromný duchovný život participáciou na spoločných pravidelných aktivitách.

Kolégium KU funguje v novom akademickom roku 2012/13 v kláštore jezuitov na Námestí A. Hlinku v Ružomberku, kde sa

zaznamenali sme

v minulosti vzdelávali a formovali mnohé osobnosti Slovenska, medzi nimi napr. Ján Chryzostom kardinál Korec. Ubytovanie je zabezpečené v podkroví kláštora a náklady naň neprevýšia poplatok v iných študentských domovoch KU. „Kolégium KU svojim ročným formačným programom ponúka viac ako tradičný študentský život na internáte či private v Ružomberku, chce vytvoriť priestor pre rodinnú atmosféru spoločnej modlitby a štúdia, formácie myslí a srdca za doprevádzania skúsených odborníkov,“ spresnil doc. Lapko.

Na čele Kolégia stojí riaditeľ menovaný rektorom KU. Je ním p. František Kovaľ, SJ, ktorý posledných desať rokov pracoval ako misionár v Kazachstane, v Kirgizsku a ako špirituál v kňazskom seminári na Ukrajine. Riaditeľ bude svoju činnosť vykonávať v úzkej spolupráci s preroktorom pre formáciu a s radou konzultorov Kolégia. Súčasťou je tiež tím uznávaných dobrovoľných odborníkov, ktorí budú prednášať, a tútorov. Kolégium KU je otvorené pre vybraných stážistov a bude úzko spolupracovať s inými rovnako zameranými kolégiami na Slovensku a v zahraničí.

(KKU)

Program intelektuálnej formácie v Kolégiu KU počas zimného semestra 2012/2013

Interdisciplinárny prednáškový cyklus intelektuálnej formácie pre členov Kolégia KU, študentov a pedagógov spojený s diskusiami a hudbou. Miesto: Rektorát KU (Sieň rektorov). Čas: utorok 20.00 h

9. október 2012	Peter Volek	Tomáš Akvinský o človeku
16. október 2012	Ján Dolný	John Henry Newman: Idea Univerzity
23. október 2012	Peter Olexák	Jednota poznania? V minulosti a dnes
30. október 2012	Ján Veľbacký	Poslanie sakrálného umenia v sekularizovanej spoločnosti
6. november 2012	Peter Volek	Kritériá morálneho hodnotenia ľudských skutkov
13. november 2012	Tadeusz Zasępa	Cynizmus versus pravda v komunikácii
20. november 2012	Peter Bujko, SJ	Duchovný život ako cesta
27. november 2012	Radovan Lojan	Ľudská osoba ako subjekt, nie objekt zdravotnej starostlivosti a ochrany. Otázka rešpektovania dôstojnosti ľudskej osoby z medicínskeho, spoločenského a náboženského hľadiska
4. december 2012	Pavol Mačala	Personalistická koncepcia pôvodu Slovanov
11. december 2012	Ján Dolný	Život a dielo Vladimíra Sergejeviča Solovjova

Viac informácií o Kolégiu KU, programe intelektuálnej formácie, prednášajúcich a abstraktoch prednášok na stránke www.kolegium.ku.sk alebo e-mailom: kku@ku.sk.

O prednášajúcich a prednáškach

9. 10. 2012

Peter Volek: Tomáš Akvinský o človeku
Chápanie človeka Tomášom Akvinským je vrcholným predstavením základných problémov človeka, ktoré sú aktuálne aj dnes. Sú v nej spojené metafyzické predpoklady s biologickými názormi prevzatými najmä od Aristotela. Ich interpretácii, rozlíšeniu dobovo podmienených biologických názorov od hlbokých metafyzických základov a tým aj pochopeniu v dnešnom stave vedeckého poznania napomôže prednáška a interpretácia textov Tomáša Akvinského.

prof. Dr. phil. fac. theol. Peter Volek

Vyštudoval katolícku teológiu v Bratislave a filozofiu na Univerzite v Innsbrucku. Od roku 2001 je vedúcim katedry filozofie na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. V roku 2002 sa stal docentom a v roku 2009 profesorom v odbore katolícka teológia. Medzi jeho odborné záujmy patrí stredoveká filozofia (Tomáš Akvinský, Rajmund Lullus), Edita Steinová, bioetika, metafyzika, filozofia mysle. Medzi jeho najvýznamnejšie diela patrí práca Erkenntnistheorie bei Edith Stein. Frankfurt 1998.

16. 10. 2012

Ján Dolný
John Henry Newman: Idea Univerzity
V čom spočíva zmysel a poslanie univerzitného vzdelania? Akú podobu má vzťah katolíckej viery a sekulárneho vzdelania v prostredí katolíckej univerzity? Bl. John Henry Newman (1801 – 1890), známy anglický konvertita a neskorší kardinál, je považovaný za jedného z najväčších mysliteľov katolíckej Cirkvi moderných čias. Knihu Idea Univerzity napísal v rokoch 1854 – 1858 ako cyklus prednášok rektora vtedy novozaloženej katolíckej univerzity v Írsku. Na uvedené otázky v nich odpovedá nadčasovými úvahami, ktoré robia Ideu Univerzity klasickým dielom a základným čítaním na aktuálne témy o podstate kresťanského vzdelania a výchovy.

ThLic. Ján Dolný
Študoval v seminári Sv. Karola Boromejského v Košiciach a na The Catholic University of America vo Washington, DC, kde je doktorandom v odbore systematická teológia. Jeho dizertačná práca sa zaoberá témou teologického porozumenia vzťahu dogmatického vývinu a pápežského úradu v Cirkvi v myslení Bl. Johna Henryho Newmana (1801 – 1890)

a Vladimíra Sergejeviča Solovjova (1853 – 1900). Pôsobí ako kaplán vo farnosti Sv. Gorazda a spoločníkov v Košiciach.

23. 10. 2012

Peter Olexák
Jednota poznania? V minulosti a dnes
Heuristická reflexia o interdisciplinarite a transdisciplinarite. Dve moderné témy v reflexii o jednote poznania. Uvedieme príklady klasického staroveku, stredoveku a moderných dejín. Napriek istému anachronizmu pojmov budeme pozorovať napätie kultúr smerujúce k integrálnemu poznaniu.

HEDr. Peter Olexák, PhD.

V rokoch 1998 – 2003 štúdium cirkevných dejín v Ríme na pápežskej univerzite Pontificia università Gregoriana. V rokoch 1999 – 2000 štúdium archivistiky, paleografie a diplomatiky vo Vatikáne Scuola Vaticana. V rokoch 1991 – 1997 štúdium teológie na teologickom inštitúte bisk. Jána Vojašáka v Spišskom Podhradí.

30. 10. 2012

Ján Veľbacký
Poslanie sakrálného umenia v sekularizovanej spoločnosti
Proces sekularizácie spoločnosti a kultúry priniesol veľké zmeny. Vplyvom týchto zmien umenie zmenilo svoje smerovanie. Nastúpila sekularizácia – laicizácia spoločnosti a kultúry. Nejedná sa o odkresťančenie, ale o rozlíšenie medzi božským zjavením a ľudským rozumom, oddelenie sa štátu od Cirkvi, vedy od náboženstva. Tieto zmeny sa preniesli aj so svojimi následkami na všetky úrovne života. Postmoderné umenie sa dostáva do konfliktu s predchádzajúcim obdobím, so zákonmi, ktoré sekularizovaná moderná doba zdedila od náboženstva. Sekularizácia, ktorá sa predstavuje jednotlivým kultúram ako usporiadanie sveta a ľudstva bez vzťahu k Transcendentnu, zasiahla všetky oblasti každodenného života a rozšírila mentalitu, podľa ktorej je Boh v ľudskom vedomí a existencii úplne alebo z časti neprítomný. Umenie zakorenené v kresťanskom svetonázore bolo prakticky vylúčené a zatlačené do pozície marginálneho fenoménu. Akokoľvek, kresťanské umenie je schopné vyjadriť mimoriadnym spôsobom to, čo nie je možné povedať: je schopné ukázať očiam nášho tela a duše to, čo je neviditeľné. Kresťanské umenie je istým druhom praktickej exegézy, ktorá vie komunikovať biblické poslanstvo

prostredníctvom krásy. Umenie, ktoré vždy stálo v centre evanjelizácie a zároveň zastávalo dôležitú úlohu pri vieroučných reflexiách, je aj dnes jedným s účinných nástrojov, prostredníctvom ktorých môžeme predstaviť súčasnému človeku evanjeliové poslanstvo.

doc. Dr. Ján Veľbacký, PhD.

Po dokončení štúdií teológie na Lateránskej univerzite v Ríme pokračoval v štúdiu hudby na Pápežskom Inštitúte posvätné hudby v Ríme, ktoré ukončil dosiahnutím doktorátu z gregoriánskeho spevu. V súčasnosti pôsobí ako docent na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. Aktívne sa zúčastňuje na medzinárodných vedeckých konferenciách a podujatiach zaoberajúcich sa stredovekou hudbou a jej interpretáciou. Zároveň je pracovníkom Liturgického inštitútu Jána Jaloveckého v Košiciach. Ako dirigent účinkuje na koncertoch doma i v zahraničí (Taliansko, Nemecko, Poľsko, Maďarsko, Írsko, Litva). Okrem spomínaných aktivít od roku 2005 zastáva funkciu moderátora cirkevnej hudby a spevu v Košickej arcidiecéze. Je zakladateľom a dirigentom zboru Jubilus a speváckeho telesa Voces Gregorianae Cassovienses.

6. 11. 2012: Peter Volek
Kritériá morálneho hodnotenia ľudských skutkov

Morálna kvalita ľudského skutku závisí od cieľu, prostriedkov, úmyslov a okolností jeho aktéra. Dobro ľudského skutku v aristotelovskej tradícii závisí od toho, nakoľko pomáha človeku dosiahnuť jeho blaženosť. Toto človek dosahuje cnostným životom. Blaženosť človeka podľa Aristotela spočíva v činnosti duše, rozjímaní, čo Tomáš Akvinský dopĺňa, že je (to) premýšľanie o Bohu a láska k Nemu.

13. 11. 2012

Tadeusz Zasępa
Cynizmus versus pravda v komunikácii
Boľavým znakom našich čias je fakt, že v postmodernej spoločnosti ľudia zlej vôle vytvárajú prostredie, ktoré v značnom stupni vplyva na mentalitu a životný štýl súčasného človeka. Hlavným cieľom života takýchto ľudí je kariéra, rýchly vzostup v sociálnej hierarchii, vytváranie si komfortu existencie a fungovania, čo je veľmi vzdialené od evanjeliových zásad, a tiež od životného štýlu väčšiny obyvatelstva. Komunikácia s cynikmi si vyžaduje výnimočné kompetencie,

emocionálnu rovnováhu a osobnú zrelosť. Prvým cieľom takejto komunikácie má byť demaskovanie zvrátenosti cynikov a ochrana ľudí dobrej vôle pred manipuláciou z ich strany.

prof. Tadeusz Zasępa, PhD.
V rokoch 1962 – 1965 študoval na gymnáziu v Częstochowej, pokračoval v Kňazskom seminári diecézy Częstochowa v Krakove, kde štúdiom ukončil v roku 1971. Neskôr pokračoval vo vzdelávaní na Katolíckej univerzite v Lubline (1974 – 1977), absolvoval aj viaceré študijné stáže na The Catholic University of America vo Washingtone, na University of Geneva v Ženeve a na Università Cattolica del Sacro Cuore v Miláne. Doktorát z pastorálnej teológie dosiahol v roku 1983 na lublinskej Katolíckej univerzite, v roku 1987 bol habilitovaný v odbore pastorálna teológia – mediálne vzdelávanie. V roku 1995 sa stal mimoriadnym profesorom a v roku 2001 riadnym profesorom. V roku 1993 založil v Poľsku Katolícke Rádio Lublin a stal sa jeho prvým riaditeľom. V rovnakom roku založil lublinskú edíciu týždenníka Nedęła, kde pôsobil aj ako redaktor. V roku 1999 založil Lubelsku Szkoła Biznesu – Szkoła Wyższu (neskôr Lubelska Szkoła Wyższa im. Króla Władysława Jagiełły) v Lubline a do roku 2008 v nej pôsobil vo funkcii rektora. V apríli 2008 ho Akademický senát KU zvolil za jej rektora, od júla 2012 pokračuje v úrade rektora v druhom funkčnom období. Pôsobí ako člen viacerých medzinárodných vedeckých rád, profesionálnych spolkov a združení. Život a dielo prof. Zasępu ocenili viaceré domáce a svetové inštitúcie. Koncom minulého roka ho za svojho člena zvolila aj prestížna Európska akadémia vied a umení so sídlom v Salzburgu.

20. 11. 2012
Peter Bujko, SJ
Duchovný život ako cesta

V tejto prednáške chceme hovoriť o duchovnom živote kresťana. Používame pritom obraz, metaforu cesty na vyjadrenie určitého duchovného procesu rastu, dozrievania, rozvoja. V svedectve Svätého Písma sú opísané základné modely veriacej existencie aj obrazom cesty. Rovnako v dejinách spirituality nachádzame rôznorodé formy duchovného života, ktoré sú systematizované a používajú obrazy putovania a cesty na priblíženie ich základných princípov. V reflektovaní týchto biblických a patristických obrazov objavujeme zákonitosti duchovného života platné aj pre súčasného človeka. Základné okruhy prednášky: Božie pozvanie; Duchovný život – Život v Duchu Svätom;

Duchovný život – obraz cesty – putovanie; Biblické obrazy putovania; Obraz cesty v dejinách duchovného života; Učenie o troch cestách: via purgativa – cesta očistenia/ via illuminativa – cesta osvietenia/ via unitiva – cesta zjednotenia; Duchovný život súčasného človeka.

Dr. Peter Bujko SJ
Je provinciálom Spoločnosti Ježišovej na Slovensku. Narodil sa vo Vranove nad Topľou. V roku 1990 nastúpil do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtašáka v Spišskej Kapitule ako bohoslovec košickej diecézy. V roku 1993 vstúpil do noviciátu Spoločnosti Ježišovej. Po noviciáte pokračoval v štúdiu teológie na Teologickom inštitúte sv. Alojza SJ v Bratislave. Po kňazskej vysviacke v roku 1998 pôsobil dva roky v exercičnom dome sv. Ignáca v Prešove. V roku 2000 začal postgraduálne štúdium teológie na Vysokej škole filozoficko-teologickej Sankt Georgen vo Frankfurte nad Mohanom. Vo svojom licenciáte a doktoráte sa venoval dogmatickej teológii a ignaciánskej spiritualite. V roku 2005 začal prednášať na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave a na Pedagogickej fakulte spomínanej univerzity v Trnave.

27. 11. 2012
Radovan Lojan
Ľudská osoba ako subjekt, nie objekt zdravotnej starostlivosti a ochrany. Otázka rešpektovania dôstojnosti ľudskej osoby z medicínskeho, spoločenského a náboženského hľadiska.

Čo máme na mysli, keď hovoríme o ľudskej osobe v súčasnej bioetike? Čo to znamená byť ľudskou osobou vo svetle Božieho plánu z hľadiska bioetiky? Má dôstojnosť ľudskej osoby normatívnu hodnotu pre súčasnú bioetiku? Tento príspevok chce poukázať na to, že každá ľudská osoba je obdarovaná takou dôstojnosťou, pre ktorú si zasluhuje bezpodmienečnú úctu z medicínskeho, spoločenského a náboženského hľadiska a nikdy ju nemožno zredukovať na užitočný „predmet“. Vždy musí byť považovaná za subjekt. Ľudská osoba/pacient v zdravotnej starostlivosti nie je „niečo“, ale „niekto“: to platí od okamihu počatia až po smrť.

ThLic. Radovan Lojan, M.A., Ph.D.
Narodil sa v Humennom. Teologickú fakultu vyštudoval v Košiciach (2002). V roku 2006 získal na Univerzite Sv. Pavla v Ottawe, Kanada licenciát z posvätnéj teológie a kresťanskej etiky a v roku 2012 pod vedením prof. ThDr. Carolyn Sharp, PhD, obhájil na Teologic-

kej fakulte Univerzity Sv. Pavla v Ottawe dizertačnú prácu týkajúcu sa pohľadu súčasnej bioetiky na človeka v palliatívnej starostlivosti a bol mu udelený titul Ph.D. Radoslav Lojan sa orientuje na problematiku a dilemy súčasnej bioetiky týkajúce sa umierania a smrti človeka. Je členom Inštitútu Aplikovanej Etiky prof. Alexandra Spesza pri TF KU, Katolíckej Medicínskej Asociácii v USA (CMA) a Katolíckej teologickej spoločnosti v USA (CTSA) v Kanade (CTS) a v Európe (ESCT).

4. 12. 2012
Pavol Mačala
Personalistická koncepcia pôvodu Slovanov

Aktuálne teoretické koncepty sociálnych vied v rámci štúdia etnicity, identity a nacionalizmu odmietajú národnú identitu, považujú ju za konštrukt mýtov a sociálnych stereotypov. Je národ historicke podmieneňou sociálnou kategóriou existujúcou iba ako referenčný rámec diskurzu alebo je objektívnou realitou? Sú adekvátnymi prístupy jednoduchého pozitivizmu archeológie v interpretácii etnogenézy Slovanov? Autor predstaví koncepciu pôvodu Slovanov, ktorá je aplikáciou personalizmu v historickej vede.

PhDr. Pavol Mačala, CSc.
Riaditeľ Slovenského historického ústavu MS v Martine. Študoval archeológiu na Masarykovej univerzite v Brne, pracoval ako odborný a vedecký pracovník v Archeologickom ústave SAV, v rokoch 2006 – 2010 pôsobil na Katedre histórie FF KU. Venuje sa problematike počiatkov roľníctva a pastierstva v Karpatoch a etnogenéze Slovanov, patrí k zakladajúcim členom Vedeckého združenia personalizmu (Lublin, Poľsko), je členom jeho vedenia.

11. 12. 2012
Ján Dolný
Život a dielo Vladimíra Sergejeviča Solovjova

Vladimír Sergejevič Solovjov (1853 – 1900) je jedným z najoriginálnejších a najvplyvnejších ruských náboženských mysliteľov. Vo svojej filozofickej, teologickej, básnickej a spisovateľskej tvorbe stále smeroval k vízii jednoty ľudského poznania a náboženskej viery, i k úsiliu o zjednotenie katolíckej Cirkvi a pravoslávneho sveta. Odkaz Solovjovho života a diela je veľkým zdrojom inšpirácie aj pre dnešnú dobu.

(KKU)

Učiteľ, žiak a motivácia vo vzdelávaní včera, dnes a zajtra

V bratislavskom hoteli Gate One sa 27. júna 2012 konala medzinárodná vedecko-odborná konferencia Učiteľ, žiak a motivácia vo vzdelávaní včera, dnes a zajtra, ktorú zorganizovalo nakladateľstvo Raabe v spolupráci s Katolíckou univerzitou v Ružomberku (KU).

Záštitu nad konferenciou prebrali rektor KU prof. Tadeusz Zasępa, dekan Pedagogickej fakulty KU doc. Tomáš Jablonský a minister školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky Dušan Čaplovič. Odborným garantom konferencie bol doc. Igor Černák, riaditeľ Ústavu matematiky, fyziky a informatiky PF KU. Na konferencii sa zúčastnilo 300 hostí. Odborníci z celej Európy sa stretli, aby identifikovali aktuálne vzdelávacie potreby žiakov i učiteľov so zámerom skvalitniť vzdelávací proces a navrhnúť efektívne riešenia.

Cieľom konferencie bolo poukázať na zmenu osobnosti dnešného žiaka v posledných rokoch v oblasti jeho záujmov, motivácie a potrieb učiť sa. Vďaka bohatej medzinárodnej účasti mohol každý účastník porovnať kvalitu vzdelávacieho

Pohľad na účastníkov konferencie.

prostredia v členských štátoch Európskej únie a v SR. Nezávislí analytici poukázali na procesné chyby a nedostatky v školskej legislatíve v kontexte reformy školstva a načrtli možnosti ich riešenia.

Organizátori veria, že vedecko-odborné poznatky a závery z konferencie nado-

búdajúce globálny charakter budú už čoskoro implementované aj do podmienok každodennej praxe slovenského učiteľa.

PaedDr. Michal Rojček
tajomník Ústavu matematiky, fyziky a informatiky PF KU

Pracovný pobyt v L'Arche

Po dlhoročnej vzájomnej spolupráci predstaviteľov komunity L'Arche a Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku (PF KU) sa v dňoch 18. – 22. júna 2012 uskutočnil pracovný pobyt, ktorého sa zúčastnili členky Katedry sociálnej práce PhDr. Angela Almašiová, PhD. a Katedry verejnej správy a sociálnych služieb Ing. Zuzana Gejdošová, PhD.

Komunita Arche je miesto, kde žijú klienti s mentálnym postihnutím spolu s asistentmi, ktorí im uľahčujú ich každodenný život napr. v rámci samoobslužných úkonov. Pozície asistentov môžu vykonávať mladí ľudia na základe dobrovoľnosti. Študenti študijného odboru sociálna práca PF KU v rámci spolupráce obsadzujú tieto pozície už šiesty rok.

Počas letných mesiacov vo francúzskej komunite L'Arche (v meste Agen a Cognac) pôsobili štyri študentky PF KU, poslucháčky študijných odborov sociálna práca a špe-

S kolegami v zahraničí.

ciálna pedagogika. Na základe pozitívnych skúseností komunity L'Arche so študentmi PF KU sa v mesiaci november uskutoční na PF KU návšteva riaditeľa L'Arche, Agen – Robina Sykesa, ktorý predstaví komunitu

ďalším potenciálnym záujemcom o dobrovoľnícku činnosť.

(PF KU)

Desiate narodeniny UPaC Jána Vojaššáka

Na slávnosť Všetkých svätých 1. novembra 2012 oslávi Univerzitné pastoračné centrum Jána Vojaššáka (UPaC) pri Katolíckej univerzite v Ružomberku, ktoré zriadil spišský diecézny biskup Mons. František Tondra, desiate výročie svojho vzniku. Počas jeho celého doterajšieho trvania členovia UPaC, tak kňazi ako aj laici, mali a stále majú snahu spájať a budovať univerzitné spoločenstvo na KU a posúvať ho bližšie na ceste k Bohu.

Začiatky na Katecheticko-pedagogickej fakulte sv. Ondreja

Univerzitná pastorácia v Ružomberku jestvovala ešte pred vznikom Katolíckej univerzity, a to od začiatku Katecheticko-pedagogického inštitútu sv. Ondreja v roku 1995, ktorý bol 6. novembra 1996 pretransformovaný na Katecheticko-pedagogickú fakultu sv. Ondreja (KPF). Tá bola súčasťou Trnavskej univerzity so sídlom v Ružomberku. Tím univerzitných kňazov vtedy tvorili Martin Mikolášik a Peter Oleksák. Ťažisko duchovnej formácie podľa slov ThLic. Martina Mikolášika, spočívalo v rozvíjaní viery študentov, ktorá mala byť osobná, nie formálna, intelektuálne zdôvodnená, nie príliš citová a angažovaná, nie pasívna. Podstatnú časť duchovnej starostlivosti malo tvoriť poznanie právd viery. Najintenzívnejšou duchovnou aktivitou bol predmet s názvom Cvičenie zo spirituality, ktorý mal v rámci študijného programu absolvovať každý študent. Táto duchovná služba podľa Martina Mikolášika sa popri pozitívach stretala aj s ťažkosťami, ako napríklad kumulovanie študijných povinností do troch – štyroch dní, pasivita veľkej časti študentov a náklonnosť k formalnosti, absencia duchovnej a kresťanskej motivácie študovať na KPF, nezrelosť v osobnej slobode, prevaha dievčat a odlúčenosť študentských domovov.

Vznik Katolíckej univerzity a UPaC v Ružomberku

V roku 2000 bola zriadená Katolícka univerzita (KU) so sídlom v Ružomberku. Jej súčasťou sa stali dve zakladajúce fakulty – filozofická a pedagogická. V nasledujúcich rokoch zažila KU obrovský rozvoj, ktorý si vyžadoval nových univerzitných kňazov. Tými sa k 1. októbru 2001 stali Jozef Žvanda, kňaz košickej arcidiecézy a jezuita, páter Štefan Halienska SJ. (+ 24. júna 2010). Noví univerzitní duchovní otcovia v úsilí o kontinuitu s doterajšou univerzitnou starostlivosťou ešte viac

Púť do Veľkonočného Ríma 2012.

zo života UPaC

zintenzívnili komunikáciu s bývalými univerzitnými kňazmi, so študentmi a pedagógmi, rovnako aj s vedením fakult a s vedením samotnej KU. S myšlienkou zriadiť Univerzitné pastoračné centrum (UPaC) na pôde KU prišiel ako prvý koncom roka 2001 vtedajší rektor KU prof. Jozef Ďurček. Súčasťou štúdia na KU bola už od jej zriadenia aj duchovná formácia, ktorú zabezpečovali dva predmety: Vybrané kapitoly z teológie a Cvičenia zo spirituality. UPaC malo v tejto duchovnej formácii napomôcť, ponúknuť študentom voľnočasové aktivity a tak sa podieľať na celkovej integrálnej formácii študentov a pedagógov KU. Následne rokovania s diecéznym biskupom a mnohé prípravné stretnutia kompetentných osôb 1. novembra 2001 vyústili v zriadenie UPaC Jána Vojaššáka.

Rozvoj a budovanie UPaC

Postupne do tímu UPaC pribudli ďalší kňazi: Róbert Slotka a Dušan Galica, kňazi spišskej diecézy, Ondrej Šmidriak, kňaz banskobystrickej diecézy, premonštrát páter Karol Lovaš, ktorý v UPaC pôsobil jeden a pol roka. V novom akademickom

roku 2012/2013 bude v UPaC pôsobiť Stanislav Dulák, kňaz spišskej diecézy, čiastočne bude vypomáhať aj páter František Kovaľ SJ, ktorý má na starosti novozriadené Kolégium KU. Pre službu grécko-katolíkom je k dispozícii otec Igor Suchý. Tím UPaC tvoria aj laici, zamestnanci a dobrovoľníci z radov študentov a pedagógov KU, ktorí sa snažia s láskou slúžiť celému univerzitnému spoločenstvu. UPaC sa postupne z jednej kancelárie prepracovalo až k priestorom, ktoré sa nachádzajú v suteréne PF KU na Hrabovskej ceste. Kancelária UPaC, kopírovacie centrum, počítačová miestnosť, čajovňa, veľká spoločenská miestnosť nazývaná UPAB, miniposilňovňa so stolovým futbalom a biliardovým stolom sú k dispozícii pre všetkých, aby tu našli kúsok svojho domova. Aj takýmto spôsobom chce UPaC byť mostom pre všetkých a chce spájať. Súčasťou vízie UPaC je v nasledujúcich rokoch vybudovať externé priestory UPaC – Vysokoškolský klub.

Byť tu pre druhých

Tím UPaC Jána Vojaššáka sa rok čo rok pri všetkých námahách a starostiach

usiluje ponúkať ružomerskému univerzitnému spoločenstvu mnohé duchovné, kultúrne, športové a spoločenské podujatia. A nie vždy to bolo ľahké, veď univerzita sa buduje na „zelenej lúke“, za tie roky tu bolo množstvo situácií, impulzov a zmien, na ktoré bolo potrebné akútne reagovať. Spomedzi všetkých aktivít UPaC sú najdôležitejšie duchovné – predovšetkým každodenné slávenie sv. omši priamo na pôde KU v Kaplnke sv. Alberta, na pôde študentských domovov, v Kostole Povýšenia sv. Kríža, ktorý spravujú pátri jezuiti či v Kostole sv. Rodiny v Rybárpoli. Okrem toho je to množstvo hodín strávených pri vysluhovaní sviatosti zmierenia či počas duchovných rozhovorov. Mladý človek – vysokoškolák prichádza na pôdu univerzity s mnohými otázkami a odpovede na ne očakáva často aj u kňazov. Tu je možné spomenúť množstvo ďalších aktivít. Dnešná moderná doba priniesla renesanciu putovania. A tak aj členovia UPaC veľmi často so študentmi a pedagógmi KU putujú. Len v tomto roku 2012 to boli púte do Vadovic a Osvienčima, do Krakova, do Veľkonočného Ríma či prázdninová púť do Santiago de Compostela. Inou kapitolou sú univerzitní pedagógovia. Aj im je potrebné sa venovať. Pedagógovia sú veľmi vyťažení, a tak im iste vhodne padne osobné stretnutie, krátky rozhovor, modlitba a obeta UPC-čkárov.

S pomocou Božou a spoločne

Univerzitní duchovní otcovia pomerne veľký priestor svojho času venujú moderovaniu sústreďením zo spirituality. Tie sa realizujú pobytovou formou mimo mesta Ružomberok a pre študentov KU sú vhodnou príležitosťou na duchovné rozhovory, vzájomné spoznávanie sa a uvažovanie nad hlbokými otázkami života. Sústreďenia zo spirituality vyžadujú od kňazov veľa síl, a tie sa dajú načerpať iba v modlitbe, v tichu, v prírode, kam kňazi aj odchádzajú, či už v spoločenstve alebo osamote, aby tu „dobili baterky“. Tak ako KU, aj UPaC je na svojom začiatku. V tomto čase veľkých zmien doma aj vo svete je tu pre UPC-čkárov, ale aj pre celé univerzitné spoločenstvo jedna obrovská výzva: s pomocou Božou a spoločne spolupracovať.

Zaujímavé aktivity pre nový akademický rok

UPaC všetky svoje podujatia a aktivity okrem univerzitných nástieniek zverejňuje na internetovej stránke: www.upac.sk. V tomto novom akademickom roku chceme v UPaC Jána Vojaššáka: - postaviť do centra univerzitného života Ježiša Krista,

Lyžovačka Vyšné Ružbachy – február 2012.

zo života UPaC

- naplno prežiť rok sv. Cyrila a Metoda a Rok viery,
- naplno prežiť Akademické misie na KU,
- rozširovať sieť animátorov, spolupracovníkov a aktívnych malých spoločenstiev,
- formáciu pedagógov budovaním neformálnych vzťahov a vzájomnou komunikáciou,
- dať veľký priestor pre možnosť prijatia sviatosti zmierenia a duchovné rozhovory,
- podporovať manželstvo, rodinu a duchovné povolania.

29. novembra 2012,
- Sedliacka veselica:
29. apríla 2012,
- Svetové dni mládeže v Brazílii: v júli 2013.

ThLic. Ing. Jozef Žvanda, PhD.
duchovný správca UPaC Jána Vojaššáka

„Otváracie hodiny“ a kontakty

UPaC Jána Vojaššáka
Hrabovská cesta 1
Ružomberok
www.upac.sk

Kontakt:
mobil: +421 918 337 449
e-mail: upacr@gmail.com

Otváracie hodiny v UPaC:
Pondelok: 8:00 – 19:00 h
Utorok – Štvrtok: 8:00 – 22:30 h
Piatok: 8:00 – 17:00 h
Sobota – Nedeľa:
individuálne podľa záujmu

Kňazi sú k dispozícii
Pondelok: 10:30 – 12:30 h, 14:00 – 17:00 h,
19:00 – 20:30 h Kostol jezuitov
Utorok – Piatok: 10:00 – 12:30 h,
14:00 – 17:00 h
Sobota – Nedeľa: po sv. omši

Internáty: pred a po skončení sv. omše

Individuálne aj podľa osobného dohovoru.

Slovak in Ireland

Em-í-el-áj-sí-ějdz-í... Počas letu z Bratislavy do Dublinu sa pre istotu učím „vyspeľovať“ svoje meno. Väčšinou v lietadle spím, no dnes mi to napätie nedovolí. Týpnam, nech ma neosloví nikto anglicky hovoriaci, predstavujem si najbližšie tri mesiace v cudzom svete a v duchu si nadávam, čo som to zas spískal.

Ale pekne po poriadku. Je október a ja na webovej stránke mojej univerzity čítam ponuku zapojiť sa do Erasmus stáže. A nech mi o Európskej únii hovorí kto chce, čo chce, hoci občas súhlasím, že ide o loď „s deravým dnom“, o podpore študentov zo strany Európskej komisie nemôžem povedať krivé slovo. Takže nezaváham a začína sa boj s časom. Na to, aby som našiel vhodnú prijímajúcu organizáciu, dohodol si podmienky a získal všetky potrebné dokumenty, mám len pár dní. Keďže študujem žurnalistiku a stáž chcem zladit' s jazykovým kurzom, voľba padla na krajské periodikum v anglicky hovoriacej krajine. Surfujem, gúglím, rozposielam maily a čakám. Keď sa už hodlám vzdať, nachádzam časopis Slovak in Ireland, vďaka čomu o tri mesiace neskôr sedím v spomínanom lietadle.

Stále mi je zima

Pôvodne som si myslel, že mojím najväčším nepriateľom bude aspoň spočiatku írsky angličtina. Hlboko som sa však mylil, problémom No. 1 je zima. Moja jazyková škola sídli v gruzínskej budove, ktorú postavili v roku 1750, takže stropy v niektorých učebniach svojou výškou pripomínajú skôr kaštieľ ako učebňu. A ako to už v Írsku býva, okná majú len jedno sklo a najmä počas teplejších januárových dní som mal pocit, že skôr brániť tomu, aby teplo preniklo z ulice dnu, ako tomu, aby nejaké teplo mohlo utiecť von. V podstate uniknúť ani nemá ktoré, keďže jeho zdrojom je len jeden elektrický ohrievač. Nič pre Slováka, ktorý je zvyknutý na prekúrené priestory. Moju povinnú dennú výbavu som tak bol okrem vreckového slovníka nútený rozšíriť aj o termoprádlo.

Ja, ty, stretnúť, McDonald

S írskym akcentom napokon ani tak často neprichádzam do styku. V škole totiž stretnete veľa ľudí z Brazílie, Venezuely, zo Španielska či z Talianska. Prvé dni som mal preto pocit, že niekedy hovoríme skôr po španielsky ako po anglicky a našu učiteľku Wendy som obdivoval, ako dokáže pre mňa čudne znejúce slová identifikovať

Spolužiáci v Dubline.

vať a mojich spolužiakov za ne dokonca pochváliť. Po pár dňoch sa však všetko poddá a ja pomaly začínam, spočiatku len v prísudkoch, po prvýkrát v živote reálne komunikovať v angličtine. Keby však našu komunikáciu so spolužiakmi niekto počúval, myslím by si, že je to nejaká tajná reč. Pre lepšiu predstavu: „Ty hladný? Ja obed McDonald,“ pozýva ma na obed môj dobrý kamarát Enrico.

Wikipédia

Taká jazyková škola je občas lepšia ako encyklopédia. Priamo od ľudí sa totiž dozviete množstvo informácií o ich krajine a začnete sa na veci postupne pozerat' inak ako doposiaľ. Na konverzáciu so mnou napríklad chodil Habib. Policajt zo Saudskej Arábie, ktorý nám opisoval, ako pri teroristickom útoku nálož roztrhala jeho kolegu. Habib sa teraz učí anglicky a verí, že ho vďaka tomu povýšia. Vidina lepšej práce do Dublinu láka aj mnoho Brazílčanov či Venezuelčanov, ktorí doma šetria, no pred kúpou vlastného auta či luxusnej dovolenky uprednostnili rok v írsky metropole. Írsko je totiž podľa nich jedna z lacnejších anglicky hovoriacich destinácií. Študenti zo Saudskej Arábie zas v Írsku, podobne ako v Anglicku, Amerike či Austrálii môžu študovať vďaka podpore ich kráľa, ktorý vzdelanie považuje za svoju prioritu.

Party, party, party

Škola však akciami nie je len Wikipédia a okrem „infošiek“ o tej ktorej krajine a živote jej obyvateľov sa tu môžete napríklad dozvedieť, kde sa dá v Dubline veľmi lacno kúpiť kvalitný tabak, keďže väčšina študentov drahé cigarety nahradila vlast-

nými, kde vám predajú pintu piva za dve eurá a ako sa dá cestovať s 25 percentnou zľavou. Navyše, vždy je vo vašom okruhu niekto, kto vás pozve na párty či večeru s tradičným jedlom. Ja som už vyskúšal venezuelskú arepu, kórejskú polievku so zložitým názvom, no najmä nepríťažlivým vzhľadom ddeok guk a viem, aký je rozdiel medzi sushi a gimbab. Najbližšie ma čaká španielska paeja. No o tom možno nabudúce...

Noviny pre krajanov

Časopis Slovak in Ireland je krajské periodikum zamerané na Slovákov, ktorí sa rozhodli žiť v Írsku. Práca v redakcii pozostáva z písania článkov na internetovú stránku www.slovakiniireland.sk, písania príspevkov do papierového vydania časopisu, ale počas stáže sa stretnete aj s konkrétnou prácou pre slovenskú komunitu v Dubline. Redakcia časopisu totiž sídli v krajskom dome neďaleko od centra Dublinu, ktorý je miestom stretnutí pre slovenský folklórny súbor, slovenskú školu, kresťanskú komunitu a v neposlednom rade tu sídli aj slovenská knižnica, na ktorú som dozeral. Stáž je možnosťou pracovať v mladom kolektíve najmä so šéfredaktorkou Evkou a jej manželom Marekom, je príjemnou príležitosťou naučiť sa používať veci zo školy v praxi, plánovať prácu dopredu, naučiť sa zalamovať časopis, oslovovať inzerentov či vidieť celý proces od vzniku časopisu až po jeho distribúciu. Navyše práca v redakcii vám môže otvoriť dvere na mnoho zaujímavých miest a stáž sa dá pohodlne zladit' aj s jazykovou školou, ako to bolo v mojom prípade.

Lukáš Melicher

„Erasmáci“ sú opäť medzi nami

Aj tento akademický rok hostí Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) zahraničných študentov, ktorí v rámci programu Erasmus budú študovať na jej troch fakultách v Ružomberku, na Teologickej fakulte KU v Košiciach a na detašovanom pracovisku Pedagogickej fakulty KU v Levoči. KU si za svoju „Erasmus univerzitu“ na zimný semester zvolili 19 študenti z partnerských univerzít, s ktorými naša univerzita spolupracuje už dlhšie. Ide o univerzity z Čiech, Poľska, zo Španielska. Minulý akademický rok bola dohodnutá spolupráca s Riga Higher Institute of Religious Sciences v Lotyšsku a už tento semester stráví na Teologickej fakulte KU študentka z Lotyšska. Fakultu zdravotníctva KU budú navštevovať tri študentky z Universidad Católica de Ávila v Španielsku.

Univerzita nadviazala spoluprácu aj s nasledujúcimi univerzitami: Universidad Pontificia Comillas, Madrid, Università Cattolica del Sacro Cuore, Milano, Università Per Strangieri di Perugia, Perugia, Ludwig-Maximilians-Universität, Mníchov a Riga Teacher Training and Education Management Academy. Tie budú v ponuke pre domácich študentov od ďalšieho akademického roka. Záujemcovia sa prostredníctvom progra-

Vo svetle obety a služby

V pondelok 17. septembra 2012 sa v Košiciach na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku (TF KU) uskutočnila medzinárodná vedecká konferencia Dôstojné starnutie a medzigeneračné korelácie vo svetle obety a služby bl. Sára Salkahazi. Jej šiesty ročník usporiadali Katedra sociálnej práce TF KU a sestry zo Spoločnosti sociálnych sestier. Smerodajným bolo heslo Rady Európy na rok 2012, ktorý je rokom aktívneho starnutia a solidarity medzi generáciami.

Konferenciu slávnostne otvoril košický arcibiskup – metropolita a veľký kancelár KU Mons. Bernard Bober. Nasledovali prednášky, ktoré poukázali na dôležitosť služby a životnej obety tejto svätice, ale priblížili aj starobu, ktorá sa postupne vytráca zo slovníka dnešnej spoločnosti, pretože starý človek, ktorý nepreukazuje aktivitu, je nepotrebný, na farchu a predstavuje ekonomické nevýhody napríklad pre rodinu.

Zahraniční študenti na rektoráte.

mu Erasmus môžu zúčastniť aj pracovnej stáže vo firme, v organizácii, ktorú si uchádzači buď zvolia sami, alebo si vyberú z ponuky uverejnenej na webovej stránke KU. Na mobilitu sa môžu prihlásiť už študenti prvého ročníka, vcestujú však až v druhom ročníku. Potrebné dokumenty a informácie k prihlasovaniu budú dostupné na stránke KU v sekcii zahraničné vzťahy a mobility od januára 2013.

Erasmus je program Európskej únie zameraný na oblasť vysokoškolského vzdelá-

vania. Tento rok oslavuje svoje strieborné výročie (25 rokov) existencie. Umožňuje študentom aj pracovníkom univerzity vycestovať do zahraničia, zvyšovať svoju odbornosť, rozvíjať zručnosti a jazykové kompetencie, podporuje osobnostný rast a konkurencieschopnosť na trhu práce. Pedágovia môžu vyučovať v zahraničí a nepedagogickí zamestnanci tam získavať odbornú prípravu.

Mgr. Michaela Moldová Chovancová

Mons. Bernard Bober.

Je nevyhnutné, aby ľudia začali zmenu myslenia a správania od seba, aby si každý jedinec uvedomil, že čas staroby je prípravou na veľké stretnutie s Ježišom Kristom. Príkladom môže byť práve bl. Sára

Salkahazi, ktorej život postupne dozrel v živú dobrovoľnú obeť pre dobro slabých, prenasledovaných a bezmocných.

Tomáš Belá

NA PÚTI DO SANTIAGA DE COMPOSTELA

Státisíce pútnikov z celého sveta rok čo rok putuje po svetoznámej svätajakubskej ceste k hrobu sv. apoštola Jakuba Staršieho do Santiaga de Compostela. V priebehu posledných dvoch rokov sa k nim pridali aj mladí pútnici – študenti a kňazi z Katolíckej univerzity v Ružomberku, ktorí námahu spojenú s putovaním obetovali za ružomerské univerzitné spoločenstvo a za Cirkev na Slovensku.

História svätajakubskej cesty

Už od 5. storočia jestvovali zmienky, podľa ktorých mal sv. apoštol Jakub, Zebedejov syn, hlásať Evanjelium v Španielsku. Po návrate domov bol na príkaz kráľa Herodesa (41 – 44 po Kristovi) stáť. Jeho mŕtve telo sa malo na kamennej lodi zázračne dostať z Palestíny do Galície, kde ho aj Jakubovi učeníci pochovali. V roku 830 po Kristovi objavil hrob sv. apoštola Jakuba Staršieho pastier Pelayo. Tomu sa zjavili hviezdy, ktoré ukazovali miesto

hrobu. Biskup Teodomír z Irie Flavie vyhlásil relikvie, ktoré našiel Pelayo za pravé. Krátko potom astúrsky kráľ Alfonz II. dal k úcte sv. Jakuba na mieste náleziska, na tzv. hviezdnom poli (campus stellae – Compostela) postaviť kostol. V krátkom čase sa Santiago stalo významným cieľom pútnikov z celej Európy, lebo v tom čase putovanie do Jeruzalema, jedného z významných kresťanských pútnických miest bolo neisté. V 11. – 13. storočí zažila svätajakubská cesta obdobie rozkve-

tu. Denne prichádzalo do Santiaga okolo 1 000 pútnikov. V rokoch 1078 – 1211, v čase vrcholného obdobia románskej architektúry a sochárstva, sa stavala katedrála v Santiagu. Od 15. do polovice 20. storočia zažívalo putovanie k hrobu sv. apoštola Jakuba z rôznych dôvodov úpadok. V súčasnosti putovanie zažíva svoju renesanciu. V roku 1982 Santiago de Compostela navštívil pápež Ján Pavol II., v roku 1987 vyhlásili Camino de Santiago za Európsku kultúrnu cestu a v roku 1993 ho zapísali do zoznamu Svetového kultúrneho dedičstva UNESCO. Od 80. rokov sa presadila žltá šípka ako smerovka a postupne narastá sieť ubytovní. V posledných rokoch putuje do Santiaga ročne asi 110 000 pútnikov.

Prvá púť kaučkárov v roku 2010

V roku 2010 zorganizovalo ružomerské Univerzitné pastoračné centrum Jána Vojtašáka (UPaC) prvú púť študentov a pedagógov Katolíckej univerzity do Santiaga de Compostela. Štyridsaťpäť účastníkov, medzi ktorými boli aj štyria univerzitní duchovní otcovia, putovalo zo Sáríe, mestečka v severnej časti Španielska zvané Galícia, vzdialeného asi 120 kilometrov od Santiaga. Toto bola zároveň aj najkratšia možná trasa pre získanie certifikátu pútnika. Počas šiestich etáp účastníci prekonalí denne asi 25 – 35 km. Bola to prvá skúsenosť na Camino de Santiago spojená s mnohými stretnutiami s pútnikmi z celého sveta, s každodenným slávením sv. omší, s ubytovaním medzi deňmi unavených pútnikov. Putovanie bolo spojené aj s nemalými ťažkosťami. Veď zvyčajne na púti do Santiaga možno postretnúť síce veľa pútnikov z celého sveta, ale zväčša ide o malé skupinky s maximálnym počtom 2 – 5 členov. Nie je zvláštnosťou stretnúť aj osamelých pútnikov. Pre našu tak veľkú skupinu bolo neraz náročné nájsť ubytovanie. Organizácie celej púte sa zhostil otec Róbert Slotka, ktorý to nakoniec dokázal. Počas púte sme mali možnosť stretnúť zaujímavých ľudí. Jedným z nich bol aj mladý taliansky právnik z rodiska sv. Františka z Assisi. Cieľom jeho náročnej cesty do Santiaga bolo nájsť zmysel svojho života. Iný úmysel mal už takmer sedemdesiatročný Švajčiar, ktorý svoju púť obetoval za všetkých tých, ktorí to najviac potrebujú. Nádherný kraj Galície i samotné Camino de Santiago mladých študentov, ale aj nás, kňazov, očarili, čo pri odchode od hrobu sv. apoštola Jakuba bolo podnetom pre plánovanie novej, budúcej, náročnejšej púte.

Púť 2012: León – Santiago de Compostela

Túžba opäť putovať po Camino de Santiago sa niektorým niekdajším ružomerským pútnikom do Santiaga z roku 2010 vyplnila. Teraz však už išlo o menšiu skupinu, ktorú tvorili piati kňazi, z toho štyria z UPaC (otcovia Ondrej, Róbert, Dušan a Jozef) a siedmi študenti, absolventi Katolíckej univerzity v Ružomberku. Pútnici si ešte pri plánovaní trasy začiatkom roka 2012 za svoje štartovacie miesto zvolili mesto León s krásnou gotickou katedrálou, vzdialenú od hrobu sv. Jakuba Staršieho asi 330 km. Celá trasa bola rozdelená na dvanásť etáp, každá z nich obetovaná vždy za univerzitné spoločenstvo, merala 25 – 35 km. Severošpanielske mesto León sa nachádza v časti zvanej Castília. Vo väčšine prípadov sa jedná o spálenú krajinu s kamenistou pôdou. Kráčajúc touto časťou krajiny majstrov sveta vo futbale v pálave dňa vysmádnutého pútnika určite poteší prameň pitnej vody, ktorý sa nachádza takmer v každej dedinke či mestečku. Vhodný oddych poskytnú aj starodávne kamenné kostolíky, kde si možno odpočítvať a zároveň aspoň na chvíľu zotrvať pred Božou tvárou. To sa vlastne dá aj počas samotného putovania alebo aj na lesnej oštrici či kráčajúci popri austostráde, dokonca aj na hrebeňoch hôr, veď aj tam vedie Camino, ale Eucharistia je Eucharistia. Zvláštnosťou tejto cesty, kde človek je človeku človekom, kde človek oslovuje človeka slovami „Buon camino“ je aj to, že ona nie je „výkladnou skriňou“ Španielska, nie je to španielska „šanzelízé“ ani španielsky „Václavák“. Celý svet putuje chudobnou krajinou, kde líšky dávajú dobrú noc, kde nejestvujú hypermarkety, kde sa spotejný človek prediera pomedzi rozvaliny rozpadajúcich sa kamenných domčekov,

úzky uličkami, kde človek má čo robiť, aby nestúpil do kravského trusu. A predsa táto cesta má svoje úžasné čaro. Žasnú nad ňou tak Parížania, ako aj obyvatelia New Yorku či austrálskeho Sydney. Dodnes si pamätám na osadu Foncebádón v nadmorskej výške 1 439 metrov, kde žije päť stálych obyvateľov. V podstate sú to samé rozvaliny, kravy, ovce, kozy, sliepky. Spomínaní Parížania neustále „s foťákom“ v ruke sa nevedeli vynadávať.

Púť do Santiaga – púť k sebe, k druhým a k Bohu...

Putovanie do Santiaga de Compostela je v podstate púťou k sebe, k druhým a k Bohu. Putovanie je náročné. Denná pálava slnka, páľivé otlaky na nohách, ťažké plecniaky, nedostatok vody a hlad, kríza, únava, napätie vo vlastnom vnútri a voči druhým, ale aj radosť, veľa radosti. Camino de Santiago človeka naozaj preverí, pokorí a očistí. Camino pomôže pútnikovi vidieť veci, seba, ľudí a Boha z iného uhla pohľadu. Námaha a náročnosť Camina zmení srdce človeka. A nech by pútnik putoval do Santiaga z rôznych dôvodov, nech by tu bola absencia náboženských dôvodov, Camino, táto zvláštna cesta pokropená námahou, potom a modlitbami mnohých, človeka – pútnika zmení, vnútorne pretvorí a očistí. Toto je aj moja skúsenosť, aj skúsenosť mojich spolubratov. Boli sme tam spolu štyria kňazi z jedného tímu. Opäť všetci štyria, tak ako pred dvoma rokmi. A opäť naši študenti. Všetkých nás to očistilo. Všetko sme obetovali za našu univerzitu. Na ceste do Santiaga de Compostela sme veľa toho videli, stretli sme tu mnohých ľudí z celého sveta, ale predovšetkým sme tu stretli Boha, seba, bratov a sestry. A už teraz sa tešíme na našu ďalšiu púť po slávnej, ale pokornej Camino de Santiaga.

Jozef Žvanda

Účastníci púte počas cesty.

v maratónne prvý

Tomáš Kubej, študent žurnalistiky na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku, vyhral bežecké preteky v čarokrásnej prírode Pieninského národného parku. Na ôsmom ročníku pretekov Malého pieninského maratónu v Červenom Kláštore na 18 kilometrov dlhej trati triumfoval s časom 1:02:23. Nádherná príroda Pieninského národného parku prvý septembrový deň prilákala na preteky vyše 125 súťažiacich, ktorí súťažili v siedmych rôznych kategóriách. Bežci si svoje sily zmerali na pretekoch, ktorých trasa viedla pozdĺž hraničnej rieky Dunajec. V štartovom poli sa okrem slovenských pretekárov objavilo aj pár poľských mien. Tomáš Kubej, ktorý pochádza z Revúcej, triumfoval v hlavnej mužskej kategórii do 40 rokov ako reprezentant Športového klubu KU.

Simona Ivančáková

nová docentka

V utorok 18. septembra 2012 Vedecká rada Filozofickej fakulty Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave rozhodla o udelení vedecko-pedagogického titulu docent v odbore masmediálne štúdiá Mgr. Terézii Rončákovej, PhD., pôsobiacej na Katedre žurnalistiky Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. Terézia Rončáková vedecky pôsobí v oblasti mediálnej komunikácie a venuje sa problematike prienikov náboženského a publicistického štýlu. Témou jej habilitačnej prednášky bola otázka vhodnosti mediálneho komunikačného kanála na prenášanie náboženských posolstiev. K významnému úspechu srdečne blahoželáme.

(FF KU)

odbory

Katolícka univerzita v Ružomberku má významné zastúpenie v štruktúrach Nezávislých kresťanských odborov Slovenska (NKOS), kde boli v minulých dňoch do predstavenstva zvolení doc. Ing. Lubica Černá, PhD. z Pedagogickej fakulty KU a Ing. Radislav Kendera, PhD. z rektorátu KU. Docentka Černá zároveň zastáva najvyššiu funkciu ako prezidentka NKOS, doktor Kendera pôsobí ako predseda Základnej organizácie NKOS – Zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri KU. Okrem nich, Mgr. Ladislav Finík, člen výboru Základnej organizácie NKOS – Zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku pri KU, bol na základe rozhodnutia Predstavenstva NKOS menovaný do funkcie inšpektora bezpečnosti práce. Pôsobnosť má na celom území Slovenskej republiky a v zmysle zákona môže vykonávať kontrolu bezpečnosti práce u všetkých zamestnávateľov v príslušnom odborovom zväze, kde NKOS evidujú svojich členov. Zástupcom KU v NKOS prajeme v ich nových funkciách veľa pracovných síl a úspechov.

(rar)

najkrajšia kniha

Medzi najkrajšie knihy Slovenska v roku 2011 zaradila porota rovnomennej celoslovenskej súťaže aj publikáciu Mávnutie krídel – 42 slovenských haiku (na snímke), ktorá vyšla vo vydavateľstve Skalná ruža v roku 2011 a ilustroval ju docent a akademický maliar Ján Kudlička, ArtD., pedagóg a výtvarný umelec pôsobiaci na Katedre výtvarného umenia Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. Cieľom súťaže je podporiť a oceniť zvyšovanie výtvarnej úrovne a kvality polygrafického spracovania periodických publikácií knižného charakteru. Ceny za najkrajšie knihy Slovenska 2011 porota odovzdala začiatkom mája v Zrkadlovej sieni bratislavského Primaciálneho paláca. Súťaž vyhlasuje medzinárodný dom umenia pre deti Bibiana v spolupráci s Ministerstvom kultúry SR, Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR, Slovenskou národnou knižnicou a Zväzom polygrafie na Slovensku.

(PF KU)

jubilanti

október 2012

Ján Keklak
Zuzana Kuráňová
Ján Ohriska
Peter Varhoľák
Peter Zubko
Miriam Žiarna

november 2012

Radislav Kendera

december 2012

Veronika Baloghová
Mária Karasová
Stanislav Kostolný
Irena Kuráňová
Róbert Lapko
Danka Matiová
Mária Olejníková
Róbert Sarka
Anna Soľaňová
Štefan Výrostko